

PERSONĪBA.

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma direktore Dace Cine – cilvēks ar stiprām saknēm un plašu skatījumu.

→ 8.–9. lpp.

Kā izvēlēties un kopt ugunsdzēsamo aparātu. → 13. lpp.

Ko dara ritenbraucējs Oļegs Meļehs. → 14. lpp.

UZŅĒMĒJI.

Kā Roberts Herberts un Raimonds Ūdris veido biznesu ar stāstu.

→ 5. lpp.

TIESĀ.

Amerikā notiesāti kuldīdznieki, kuri atbildīgi par miljoniem dolāru izkrāpšanu.

→ 4. lpp.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Piektdiena, 2020. gada 21. februāris

Cena
1,20 eiro

Nr. 15
(11 546)

Izkrāsot pasauli košās krāsās

Vakar Viduskurzemes pamatskolā-attīstības centrā Pelčos radošās izpausmes festivāla *Saules stariņi* krāsu paleti dalībnieki papildīja ar dzīvespriecīgām krāsām.

Pasākuma mērķis septīto gadu ir dot iespēju bērniem un jauniešiem izpausties radoši, tostarp muzikāli, gūt pozitīvas emocijas, celt pašapziņu, palīdzēt veidot attiecības, kā arī pievērst sabiedrības uzmanību cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Šogad viesos bija deviņas skolas no Kurzemes un Zemgales. „Katru reizi festivālā ir cita tēma, šogad – *Izkrāso pasauli*,” saka centra direktores vietniece izglītībā Inese Andersone. „Festivāls ir ļoti gaidīts – tie ir svētki mums visiem.”

Par to liecina arī sirsnīgie un krāsainie priekšnesumi. Uzvarētāji netiek noteikti, bet tiek nosauktas dažādas nominācijas. Kādu skolai piešķirt, visu dienu vērtēja žūrija: Pelču pagasta pārvaldes vadītāja Kristiāna Rubene, vokālā pedagoģe, vairāku ansambļu vadītāja Agnese Čīče, pašvaldības izglītības speciāliste Valda Krauze un sociālā dienesta darbiniece Ineta Eņģele.

Mājinieki sarūpējuši divus priekšnesumus: viens parādīts, festivālu atklājot, bet instrumentālais skaņdarbs *Ziedu valsis* – kopā ar citiem dalībniekiem. „Mācījāties Čaikovska *Ziedu valsi* no baleta *Riekstkodis*. Klasiskā mūzika bērniem patīk, īpaši šis skaņdarbs, varbūt tieši tāpēc viss izdevās jau pirmajā mēģinājumā,” saka ansambļa vadītāja Kintija Valkovska. Mūzikas skolotāja Ilze Madelāne-Gluškova papildina: „Bērni darbojās ar lielu interesi!” Savukārt Mežupes pamatskolas bērni ar skolotājām Igetu Cīruli un Ingu Prenclavu sagatavojušas dziesmu *Putniņi* par pavasari: „Mēģinājumos veicās labi – mēs ne tikai dziedājām, bet arī spēlējām. Esam priecīgi šeit būt.” Uzstājās arī Kuldīgas kultūras centra jauniešu teātris *Focus*.

Inta Jansone
Lāsmas Reimanes foto

Viduskurzemes pamatskolas audzēkņi ar priekšnesumu atklāj festivālu *Saules stariņi*, priekšplānā – solists Kristaps Štreihfelds.

ĢIMENE.

Galvenais – ieklausīties vienam otrā un saprast. Pēc 50 gadu kopdzīves pārliecināti kuldīdznieki Marija un Anatolijs Leonovi.

→ 10. lpp.

SIEVIETE
ARMIJĀ.
Kāpēc
ne?

→ 7. lpp.

Otrdien, 25. februārī:

- Lai kanalizācija neizplūst dabā.
- Mācās žurnālisti.
- Hokejists Kristaps Šēlis.
- Ar ko ļaunprātīgi piesārņo Ventu.
- Simtgadnieces noslēpumi.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

„Kam te
i' slikt' smak'?"Alberts
Dinters

„Mēs vēlamies, lai mums maksā par mūsu privātā gaisa izmantošanu!” Šāds pieprasījums lasāms *Kurzemnieka* rīcībā nonākušajā brīdinājumā, ko Kuldiņas SIA *Vāverīte* īpašniece nosūtījusi kaimiņam. Traģikomiska situācija, kas, kā norāda juridisko līkloču eksperti, var novest pie absurdām tiesvedībām.

Iespējams, kādam gribētos sist ar plaukstu pie pieres un iesaukties, ka tas taču absurda kalngals... Jā, pirmajā mirklī tā var šķist, jo Latvijā nav bijis tādu precedentu, ka persona X mēģina personu Y iesūdzēt tiesā par privātās gaisa telpas izmantošanu. Bet, ja palūko dziļāk, absurdo situāciju rada nevis cilvēka vēlme iegūt naudu, liekot kaimiņam maksāt par gaisa īri, bet gan likumi.

„Skumji apzināties, ka
dažā labā likumā panti
ierakstīti ķeksīša pēc,
bez seguma.”

Brīdinājumā piesaukts Civillikuma 1042. pants. Zemes īpašniekam pieder ne vien tās virsa, bet arī gaisa telpa virs tās, kā arī zemes slāni zem tās un visi izrakteņi tajos. Tā tur teikts! Runājot ar juristiem, atklājās, ka neviens nevar pateikt, kur tad ir robeža, līdz kurai gaisa telpa virs īpašuma pieder tā īpašniekam. Sazinājos ar Tieslietu ministriju, kam jau nu vajadzētu zināt, kurā virzienā, ja tādi ir, meklēt noteiktos metrus un cik augstu gaiss cilvēkam pieder. Citādi iznāk: ja šāda ierobežojuma nav, varam ar kaimiņu tiesāties par to, ka dūmi no viņa skursteņa plūst cauri manam gaisam, ka sausās atejas smakas ielaužas manā gaisa telpā. Arī par to, ka gaisakuģi lido virs mana īpašuma, nerunājot par negantajiem putniem, par kuru ierobežošanu varētu atbildību uzvelt, uzvelt... Jāizdomā, kam! Tā var nonākt līdz tādām absurdām, ka vairs nedrīkstēs elpot un katrs pirsim skābekļa balonus, lai tikai neaizskartu cita intereses.

Atgriezoties pie Tieslietu minis-

trijas. No tās saņēmu atbildi, kurā citēts Satversmes 105. pants – ikvienam ir tiesības uz īpašumu. To nedrīkst izmantot pretēji sabiedrības interesēm. Īpašuma tiesības var ierobežot vienīgi saskaņā ar likumu. Piespiedu atsavināšana sabiedrības vajadzībām pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos uz atsevišķa likuma pamata pret taisnīgu atlīdzību. Tāpat ieteikts sazināties ar Satiksmes ministriju, kuras pārraudzībā ir likums par aviāciju.

Tur skaidrojumu sāk ar likumiem, kuros iekļauts definējums, kas ir gaisa telpa, kas ir Latvijas teritorija utt. Bet mums taču gribas zināt, cik daudz gaisa pieder privātpersonai! Lūk, nerediģēta Satiksmes ministrijas atbilde: „Latvijas normatīvie akti regulē tikai Latvijas valsts suverēnās gaisa telpas izmantošanas kārtību. Nav konkrēti noteikts, cik augstu sniedzas katras valsts suverēnā gaisa telpa, bet starptautiski ir pieņemts uzskatīt, ka tā sniedzas līdz 50 km un tālāk jau ir kosmosa telpa. Latvijas normatīvajos aktos nav konkrēti nodalīta valsts suverēnā gaisa telpa, kuras izmantošana tiek detalizēti regulēta, no privātpersonas gaisa telpas un nav noteikts, cik augstu sniedzas Latvijas iedzīvotāju privātā gaisa telpa. Tāda pati situācija ir arī citās valstīs, jo, ņemot vērā aviācijas darbības specifiku, kā arī dažādus drošības jautājumus, to nav iespējams precīzi noteikt un varbūtēja pārkāpuma gadījumā nav iespējams arī konkrēti izmērīt augstumu.

Attiecībā uz jautājumu par to, ka katrs privātīpašnieks var celt prasību pret aviokompānijām par to pārlidojumu, – tā ir valsts suverēnā gaisa telpa saskaņā ar Starptautisko civilās aviācijas konvenciju, un konvencijas normām ir pārsvars pār valsts normatīvajiem aktiem, arī pār Civillikumu. Turklāt jāņem vērā laiks, kad tika rakstīts Civillikums un gaisa telpas izmantošanas iespējas tajā laikā.”

Tā, lūk! Tas, iespējams, norāda, ka Civillikuma 1042. pants ir tikai ķeksīša pēc un privātīpašniekam nepieder ne grams gaisa.

TRIS PAR VIENU

Sabiedrībā ik pa brīdim dzirdams, ka pasaule var sagaidīt kārtējo ekonomisko krīzi. Elļu ugunij pielej Starptautiskā Valūtas fonda paziņojums: lai gan bankas ir drošākas nekā 2008. gadā, jo daudz darīts, lai situāciju uzlabotu, tomēr ekonomikā ir citas bīstamas zemūdens straumes, kas var novest pie finanšu krīzes. Vai desmit gadus senie notikumi atkārtosies?

RISKI MET ĒNU

1. Līva Zorgenfreija,
Swedbank Latvija
galvenā ekonomiste:

– Jautājums par iespējamo krīzi ir saprotams, ņemot vērā vispārējo satraukumu par globālajiem notikumiem un Latvijas rūgto pieredzi. Tautsaimniecības izaugsmi pie mums lielā mērā ietekmē notikumi pasaules ekonomikā. Pasaulē pagājušajā gadā tirdzniecības karu dēļ izaugsmes temps bija lēnāks kopš globālās finanšu krīzes, un šogad kāpums ne-

tiek paredzēts straujāks. Lai gan globāla krīze tuvākajā laikā netiek prognozēta, riski, kas palielina biznesa attīstībai tik kaitīgo neskaiderību, joprojām metīs ēnu pār ekonomisko izaugsmi.

No vienas puses, janvārī noslēgtais ASV un Ķīnas tirdzniecības līgums ļāva ekonomikai uzelpot. No otras puses, parādījies jauns riska faktors – koronavīruss, kas Ķīnas ekonomiku paralizē. Jau redzam, ka otras lielākas ekonomikas likstas

atstāj ietekmi uz globālo tirdzniecību. Piemēram, plašo un sarežģīto piegādes ķēžu dēļ vīruss ietekmē autobūves rūpnīcu darbību arī no Ķīnas tālajā Vācijā, kas savukārt ir nozīmīgs Latvijas tirdzniecības partneris. Tiešā veidā ar Ķīnas ekonomiku pagaidām esam saistīti visai maz, taču atsevišķi vietējie uzņēmumi (piemēram, *HansaMatrix*) paziņojuši, ka vīrusa izplatība to darbību ietekmēs.

KLUPŠUS UN RĀPUS, BET UZ PRIEKŠU

2. Daina Paula, Lat-
vijas Bankas eko-
nomiste:

– Latvijas ekonomikas izaugsme pēdējā laikā bremsējas, tomēr klupšus vai rāpus arī 2019. gada nogalē izdevies noturēties uz izaugsmes takas. Pēc Centrālās statistikas pārvaldes ātrā novērtējuma datiem, Latvijas iekšzemes kopprodukts pagājušā gada 4. ceturksnī audzis par 0,2% un par 1% salīdzinājumā ar 2018. gada 4. ceturksni (izlīdzināti dati). Sākotnējais vērtējums liecina, ka vāja attīstība pēdējā laikā

vērojama rūpniecībā un transportā, un tas nav pārsteigums.

Ekonomikas izaugsmi balsta atsevišķas pakalpojumu nozares, piemēram, tirdzniecība. Jaunākie Latvijas uzņēmēju aptauju dati rāda, ka pagājušā gada ekonomiskās aktivitātes faktiskā palēnināšanās, kurā varējām vainot gandrīz jebko (no laikapstākļiem gada sākumā un ārējā pieprasījuma vājināšanās līdz pat mizgraužiem), nebija izveidojusi pesimistisku pamatu uzņēmēju nākotnes redzējumam. Lai gan turpi-

nāja sarukt jaudas noslodze apstrādes rūpniecībā, plaša nozaru dalījumā uzņēmēju optimisms pat nedaudz bija audzis.

Iekšējie signāli par tālāko Latvijas ekonomikas attīstību ir pretrunīgi, taču, ja nebūs negaidītu notikumu, mērena tā saglabāsies arī turpmāk un krīze nebūtu jāgaida. Vienlaikus, lai dotu jaunu impulsu attīstībai, jāturpina risināt virkni jautājumu, tostarp tos, kas saistīti ar finanšu sektora pārmaiņām, kreditēšanas atjaunošanu, investīciju veicināšanu.

IZAUGSME NOGURUMA FĀZĒ

3. Dainis Gašpuitis,
SEB bankas eko-
nomists:

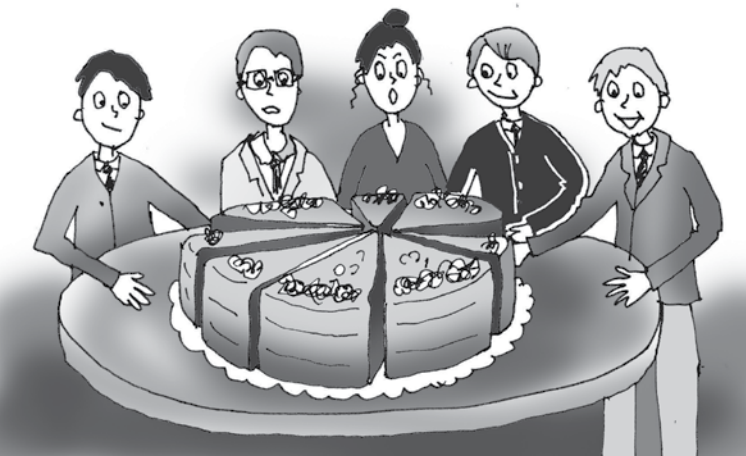
– Konkrēti burbuļi ekonomikā veidojas un kādā mirklī plīst, bet šobrīd ekonomisti nav spējīgi nodefinēt tādu burbuļus, kas varētu izraisīt tūlītējas sekas tā, ka tie plīstu un radītu tādu krīzi, kādu piedzīvotām pirms desmit gadiem. Kopumā krīzes iespējamība

tiek vērtēta kā neliela, lai gan, ja skatāmies uz riska vērtējumu, tad pēdējos divos gados tas ir audzis. Apstākļos, kad ekonomiskā izaugsme atrodas tādā kā noguruma fāzē, tas rada pastiprinātas bažas, ka procesi vienā valstī vai sektorā var radīt problēmas plašāka reģiona un globālajai ekonomikā. Ja apskatām aktuālākos riskus, visu pārno

gadu runājam par tirdzniecības saspīlējumiem. Tagad tie nedaudz noklusūši, jo primāri izvirzījies koronavīruss, kas mazina Ķīnas un arī globālo ekonomiku. Un tas ir viens no riskiem, kas kopsolī ar tiem, kurus piedzīvojam pērn, piemēram, emisijas skandālu, atsevišķos reģionos var ekonomiku sabremzēt.

Alberts Dinters

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Jebkuras valdības lielā dilemma ir naudas sadale. Darām visu, lai ekonomika augtu kopumā. Lai naudas būtu vairāk visās nozarēs,” saka Ministru prezidents Krišjānis Kariņš.

Kurzemnieks

Kuldiņa, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.

Žurnālisti: Inguna Spuleniece – 63350565,

inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv; Daina Tāfelberga – 63350563, daina.tafelberga@gmail.com; Jolanta Hercenberga – 63350568, jolantah99@gmail.com; Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv; Lāsma Reimane – 63350568, reimane.lasma@gmail.com; Inta Jansone – 63324881, inta.jansone@kurzemnieks.lv.

Literārā redaktore Dina Poriņa – 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv.

Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv,

Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. nr. 1400.

Iznāk otrdienās un piektdienās.

Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta. Iespiests SIA Poligrāfijas grupa „Mūkusala” Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.

Metiens – 3214.

RUNĀ MINISTRE

Operatīvi reaģēt, kas vajadzīgs nākotnes izglītībai

Ilga Šuplinska, izglītības un zinātnes ministre

Informatīvais ziņojums par skolu tīklu sakārtošanu pirmo reizi publicēts 2019. gada 22. maijā. Starptautiskais ziņojums par vidējās izglītības iestādēm Ministru kabinetā izskatīts šīgada janvārī. Martā nāksim ar ziņojumu, kas pamatā tiks balstīts uz vidējās izglītības iestāžu tīkla sakārtošanu, piepūlcējot tādus jautājumus kā pieejas prasības vidējā izglītības posmā, ģimnāziju kritēriji un to attīstība, finanšu modeļu maiņa.

Izglītības un zinātnes ministrija kopš augusta runājusi ar katru pašvaldību un mēģina saprast izglītības politiku konkrētajā reģionā. Mums ir visu skolu tīkls, ir sīka informācija par skolēnu skaitu, likmēm, to, cik skolēnu ir uz vienu skolotāju, kāds ir vidējais atalgojums, vai skolotājam ir viena slodze konkrētajā reģionā vai vidēji ir 0,7 vai arī 0,2. Plus vēl centralizēto eksāmenu rezultāti.

Pirmais: vidējās izglītības posmā mēs atzīmējam izvēles grozus, ko turpinās realizēt konkrēta mācību iestāde. Problemātiskākais jeb akūtākais ir skolu tīkls, iesaistot kvantitatīvo rādītāju. Pārrunājām arī par pamatskolām, kas šiem informatīvajiem ziņojumiem kvantitatīvajiem kritērijiem neatbilst vai kur redzam arī to bērnu skaitu, kuri tuvākajos trijos gados skolās ienāks. Daudzos novados ir tendence skaitlim pieaugt, īpaši Pierīgā. Pierīgas problēma: kur likt bērnus. Ir arī otra tendence: rādītāji krīt. Pašvaldības saka, ka var atbildēt, kas ir šogad, bet nevarot atbildēt par skolu likteni triju gadu griezumā. Ar novadu un skolu vadību pārrunājām skolu tīkla optimālo izkārtojumu novadā, skatāmies, kas notiek administratīvi teritoriālās reformas sakarā. Pārrunājām, vai ir vai nav vakances, vai atbalsta personāls ir pietiekams, vai nav kādi šķēršļi, kādas ir sanitārās higiēnas prasības, kāda ir skolotāju digitālā kompetence. Vēl runājām par loģistiku, cik daudz pašvaldības transporta izdevumiem tērē jau šobrīd.

Par brīvpusdienām. Kā skola un pašvaldība saprot, kas ir tās primārā loma. Vai tā ir izglītības kvalitāte vai sociālā funkcija? Ja, runājot ar novadu, jūtu, ka dominē sociālās funkcijas nodrošināšana, tad skaidrs, ka saruna ir ar vienu rakursu – diezgan drūmu izdzīvošanas politiku. Diemžēl, runājot ar daudzām pašvaldībām, dzirdu skaidru atbildi: skolu tīklu sakārtošanā mēs neko nedarīsim līdz 2021. gadam. Spēcīgas pašvaldības parasti to nesaka. Parasti to saka tādas, kas skolu tīklu nav īsti kārtājušas, kur ir problēmas gan ar skolotājiem, gan bērnu skaitu. Tā ir reģionu politika, kas Latvijā neeksistē kopš 2004. gada. Mēs izbaudām sekas, un šajā situācijā ir jārikojas.

Zagrebā piedalījies Eiropas ministru neformālajā zinātnes forumā, kur bija arī Igaunijas izglītības ministre. Aprīņojami, ko Igaunija izdarījusi izglītības laukā, kādas tur perspektīvas! Pirms desmit gadiem, reorganizējot skolu sistēmu, bija divi skaidri koncepti: cilvēku resursi un infrastruktūra. Eiropas struktūrfondu naudu

igauņi ieguldīja nevis vecās, nerentablās ēkas, kas bijušas domātas tūkstoš bērniem, bet cēla jaunas konkrētiem apstākļiem un efektīvai apsaimniekošanai atbilstošas. Viņi pirms desmit gadiem bija ļoti nepopulāri, bija liels sabiedrības spiediens, bet viņi izmainīja savu skolu sistēmu, un rezultāti šobrīd ir zināmi – igauņi ir pirmajā desmitniekā pasaulē un pirmie Eiropā pēc PISA (Starptautiskās skolēnu novērtēšanas sistēmas OECD PISA – red.) rezultātiem. Pati nāku no nelielas lauku skolas, labi apzinājos šīs skolas priekšrocības, bet ar lielu rūgtumu tagad nākas atzīt, ka PISA rezultāti lauku skolām ir sliktāki dabas zinātnēs, lasītprasme, matemātikā. Un diemžēl mobings tieši lauku skolās ir augstāks. Labi zinām, ka lauku skolā katrs ir pieskatīts, aprūpēts. Ceru, ka zinātnieki nesnaudīs un piedāvās datus balstītus pētījumus.

Kompetenču pieejā ir divi termini: individualizēta un personalizēta pieeja skolēnam. Individuālā ir tā, ko esam redzējuši mazās skolās, kad skolotājs var katram pieiet klāt, katru atbalstīt, katram palīdzēt. Personalizēta nozīmē to, ka ļoti intensīvi tiek lietotas tehnoloģijas. Tā ir programma, kas uzdevumus atlasa pēc bērna interesēm, spējām un vajadzībām. Skolotājs vairs nestrādā ar materiālu atlasī, bet asistē tajos brīžos, kad bērnam ir kādas problēmas, kad viņš ar kaut ko netiek galā.

Ir uzreiz divas lietas. Modernā vide. Nav svarīga vieta, kurā tu esi. Otrs – skolotājam ir citas funkcijas. Jāpalīdz tikt skaidrībā, salikt akcentus, izcelt būtiskās lietas, nevis dot zināšanas. Tā ir milzīga atšķirība. Šobrīd moderno tehnoloģiju mums nav pietiekami, pēc trīs gadiem varbūt visas jaunās programmas Latvijā būs pieejamas. Igaunijas ministre atzina: tajā brīdī, kad gāja reforma, tā bija absolūti nepopulāra. Cilvēki nāca un teica, ka šīs ministres reformai nepiekrīt. Viņa atbildējusi: „Varat man nepiekrīt, bet tādas ir globālās tendences.”

Arī es tādas varu rādīt: kāds ir Latvijas demogrāfiskās situācijas raksturojums, kā mainās darba tirgus, nodarbinātība reģionā vai pilsētā, kā mainās cilvēku labklājības līmenis. Noslāņošanās būs izteiktāka, ja izglītības sistēma nespēs ļoti operatīvi noreagēt uz to, kas šobrīd vajadzīgs nākotnes izglītībai.

21. gadsimta izglītībā svarīgākās lietas, trīs pamata uzdevumi:

- 1) skolēniem jāiemāca, jāpalīdz apgūt globālu problēmu risināšanas praksi;
 - 2) jābūt sociāli līdzatbildīgam un ļoti spēcīgai pilsoniskai iesaistei,
 - 3) digitālā kompetence.
- Būtiskākās attiecībā pret skolēnu arī ir trīs lietas:
- 1) lai viņš būtu veiksmīgs,
 - 2) lai būtu laimīgs,
 - 3) lai viņa konkrētie talanti, spējas būtu attīstītas maksimāli.

Vai tie ir mūsu izglītības mērķi?

PĒC PUBLICĒTĀ

Ārstniecības iestādē, nevis cietumā

Pēc raksta *Cietumsods par dedzināšanu Vecvilgālē* kāda sieviete dalījās pārdomās: „Zēl, ka mūsu valstī kaut kas tāds tiek pieļauts. Pūsim ir vieta ārstniecības iestādē, nevis cietumā.”

Pūsi, kurš Vecvilgālē dažādas lietas dedzinājis vairākkārt un par vienu reizi par ļaunprātību sodīts ar sešu mēnešu cietumsodu, zvanītāja pazīstot kopš mazotnes. Vi-

ņam esot garīgās veselības problēmas, un to zinot visi vietējie, kuri ar jauno vīrieti bijuši saskarē. Sieviete uzskata, ka ir netaisnīgi kādam piespriest cietumsodu tad, ja noziegums nodarīts veselības dēļ, darītājs neapzinās sekas un nespēj savu rīcību kontrolēt. „Tas nav normāli, ka tā mūsu valstī notiek! Iznāk, ka viņš sodīts savas veselības dēļ,” uzskata sieviete.

Jolanta Hercenberga

Ja zina vajadzību, tad brauc

„Ja kāds būtu paziņojis, ka iela sliktā stāvoklī, mēs rīkotos, bet pirmā dzirdēšana par to ir no *Kurzemnieka*,” pēc Putnudarza iedzīvotāju jautājuma par mazo ielu greiderēšanu teica Kuldīgas novada domes transporta infrastruktūras inženieris Andris Megnis.

Viņš pastāstīja, ka tādās ieliņās kā Izstādes vai Celtniecības,

kas beidzas ar strupceļu, lielais greiders iekšā pat nebrauc, jo nav, kur apgriezties. *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem* (KKP) šādām vajadzībām esot mazāka tehnika. Ja brauktuve nav laba, par to vajag ziņot vai nu domei (A.Megņa tālr. 63322117), vai KKP (biroja administratores tālr. 63321963).

Inguna Spuleniece

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Ja jums būtu iespēja sākt savu biznesu, kas tas būtu?

Rinalds Nīkrensis, skolnieks:
– Vēlētos savu restorānu, jo tajā jomā mācos. Manuprāt, Latvijā

biznesu sākt ir ļoti grūti. Kuldīgā noteikti negribētu to darīt, jo konkurentu šeit daudz. Ja būtu iespēja, gribētu restorānu atvērt ārzemēs, piemēram, Itālijā. Esmu tur bijis praksē, un tur man patīk.

Villija Lagzdiņa, pensionāre:
– Grūti latviešiem kaut ko piedāvāt – tie ir pārāk konservatīvi. Es neesmu uzņēmēja, bet dēls ir, nodarbojas ar atkritumu pārstrādi, un tur ir milzīga konkurence. Esmu no Kandavas, un tur vajadzētu vairāk kafējnicu. Netiek arī izmantoti dabas skati.

tīvi. Es neesmu uzņēmēja, bet dēls ir, nodarbojas ar atkritumu pārstrādi, un tur ir milzīga konkurence. Esmu no Kandavas, un tur vajadzētu vairāk kafējnicu. Netiek arī izmantoti dabas skati.

Agrita Karpova, skolniece:
– Zinot situāciju Latvijā, negribētu atvērt savu uzņēmumu. Lai kļūtu par uzņēmēju, jābūt ļoti zinošam, daudz jāiegulda, un tas nav vienkārši. Es mācos par viesnīcu speciālisti, un savu viesnīcu negribētu – Latvijā ir pietiekami. Esmu no Dundagas, un tur vajadzētu izklaides iespējas jauniešiem un pensionāriem.

Es neesmu uzņēmēja, bet dēls ir, nodarbojas ar atkritumu pārstrādi, un tur vajadzētu vairāk kafējnicu. Netiek arī izmantoti dabas skati.

Sintija Vītoliņa, vecpilsētas pārvaldības speciāliste:
– Tas varētu būt sabiedrībai iz-

glītojošs pakalpojums tūrismā vai kultūras mantojuma saglabāšanā. Droši vien kaut kas līdzīgs tam, ko daru, jo tas man patīk. Domāju, ka sākt biznesu ir atbildīgi un tam vajadzīga drosme. Jābūt ticībai par savu stabilitāti.

Raivo Kviesis, šoferis:
– Es negribētu būt uzņēmējs, jo cilvēkam jābūt uzņēmīgam un visiem tas nav dots. Jādara tas, kas padodas. Es izvēlos strādāt algotu darbu, jo tas ir vienkāršāk.

Es neesmu uzņēmēja, bet dēls ir, nodarbojas ar atkritumu pārstrādi, un tur vajadzētu vairāk kafējnicu. Netiek arī izmantoti dabas skati.

Laura Silīņa, skolniece:
– Vēlētos atvērt savu konditoreju. Man ļoti patīk gatavot kūkas, un es to arī daru.

Iespējams, tas patīk tāpēc, ka kādreiz to darīja mana ome. Konkurence mani nebaidītu. Bet šķiet, ka sākt savu biznesu ir grūti, jo nezinu, kā būs ar valsts atbalstu. Kuldīgā pietrūkst izklaides jauniešiem.

Lāsma Reimane
Lailas Liepiņas foto

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet *Kurzemniekam* pa tālr. 63350568, e-pasts: dina.porina@kurzemnieks.lv. Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

Ja jūs avizē pamanāt kādu kļūdu vai neprecizitāti, būsim priecīgi, ja darīsiet mums to zināmu pa tālruni 63350567.

Ja pamanāt ko interesantu, nofotografējiet un sūtiet: redakcija@kurzemnieks.lv.

Pārbūvēs ielas uzņēmēju atbalstam

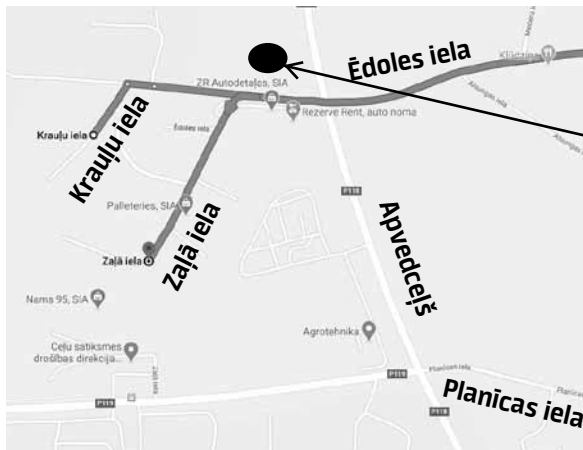
Uzņēmējdarbības labad Kuldīgā līdz 2022. gada vidum tiks labiekārtota vieta starp apvedceļu, Planīcas un Ēdoles ielu.

Tiks pārbūvēta visa Zaļā iela un Ēdoles ielas posms no apbraucamā ceļa līdz Krauju ielai. Paredzēts pārveidot brauktuves un nobrauktuves, ierīkot ietvi un apgaismojumu, pārbūvēt ūdensvadu un kanalizāciju.

Teritorija starp apvedceļu, Planīcas un Ēdoles ielu kopš padomju laikiem

attīstījies kā ražošanas un saimniecisko objektu zona. Pēc neatkarības atjaunošanas tā netika pienācīgi apsaimniekota, tāpēc daļa ēku sabrukušas vai kļuvušas par graustiem. Piekļuve ir apgrūtināta, jo ielu posmi ir sliktā stāvoklī vai vispār nav izveidoti. Bet pēdējā laikā uzņēmēju interese par šo vietu ir pieaugusi. Tur darbojas *Rietumu nafta*, *Palleteries*, *Planka*, *IMK*, *Nams 95*, z/s *Lieplejas* un citi.

Pērnā gada nogalē pašvaldība ar Centrālo finanšu un līgumu aģentūru vienotās par Eiropas Reģionālās attīstības fonda projektu, kurā ražošanas vajadzībām pilsētas rietumu daļas degradētā teritorija tiks sakārtota. Kuldīgas attīstības aģentūras projektu speciāliste Aiga Vanaga-Poriķe pastāstīja, ka mērķis ir šo vietu atdzīvīnāt atbilstoši pašvaldības attīstības programmai, izbūvējot infrastruktūru videi draudzīgai izaugsmei, jaunu darbavietu radīšanai.

■ Tiks atjaunoti vismaz 10,3 ha degradētas teritorijas, radītas vismaz 28 darbavietas un iegūtas komersantu nefinanšu investīcijas – 510 000 eiro.

Zaļā iela Kuldīgā aiz Rezerves autoservisa.

Inguna Spulniece
Lailas Liepiņas foto

■ Kopējās izmaksas ir 1,41 milj. eiro, no tām Eiropas līdzfinansējums – miljons un 3500 eiro, valsts dotācija – 80 070 eiro, pašvaldības ieguldījums – ap 326 000 eiro.

Krāpšanā apsūdzētie ASV ir notiesāti

Amerikā par starptautiska mēroga krāpniecību un naudas atmazgāšanu, kurā iesaistīti 20 apsūdzētie, līdz janvāra vidum bija notiesāti 14 cilvēki, tostarp vairāki kuldīdznieki. Pagājušonedēļ Ņujorkas dienvidu apgabala prokurors Džefrijs S.Bermans paziņojis, ka spriedums nolasīts arī Mārtiņam Apškalnam un Igoram Pirinam.

M.Apškalnam 31. janvārī noteikts deviņu gadu cietumsods, bet I.Pirinam 10. februārī piespriesti piecarpus gadi. Papildus M.Apškalnam tiesa uzdevusi apkrāptajiem atlīdzināt gandrīz piecus miljonus (4 952 172) ASV dolāru, kā arī samaksāt 164 900 dolāru soda naudu. Savukārt I.Pirinam jāsedz trīs miljoni un 95 000 dolāru zaudējumi un kā soda nauda jāmaksā 166 251 dolārs. Abi notiesātie savu vainu ir atzinuši.

Viņu vadībā noziedzīgais grupējums, uzdodoties par automašīnu, laivu, traktoru, virtuves iekārtu un citu dārgu preču tirgotājiem, izkrāpis cietušajiem miljoniem dolāru. Lielākā daļa cietušo ir cilvēki pensijas gados un „vienkāršie amerikāņi”, kā teikts tiesai iesniegtajos dokumentos.

Prokurors Dž.S.Bermans sacījis: „Mārtiņš Apškalns un Igors Pirins bija barveži starptautiskā sazvērnieku grupā, kas par upuriem padarīja tādus cilvēkus, kuri domāja, ka automašīnas pērk likumīgās interneta tirdzniecības vietnēs. Abi atzinuši, ka ir izkrāpuši miljoniem dolāru, un tagad par saviem noziegumiem atrodas cietumā.”

Publiski pieejamie dokumenti liecina, ka šajā shēmā darbojies arī kuldīdznieks Madars Jankevics, kuram piespriests 51 mēnesis jeb 4,25 gadi cietumā un kura nodarītie zaudējumi ir 403 372 dolāri. M.Jankevics tika uzskatīts par M.Apškalna līdzdalīb-

nieku arī citā shēmā Lielbritānijas salā Gērnsijā (par krāpšanu ar kredītkartēm un naudas atmazgāšanu 2010.–2012. gadā). Tur 2013. gadā notiesāti tikai M.Apškalns, kuram piespriesti četri gadi cietumā, bet jau 2014. gadā viņš no Gērnsijas izraidīts.

Tagad ASV lietā M.Apškalna dokumentos minēts arī ceturtais kuldīdznieks – Matīss Puķe, kuram, piemēram, vienā gadījumā cietusi ģimene par faktiski neesošu automašīnu pārskaitījusi 40 000 dolāru. Par M.Puķes dalību citā krāpnieciskā shēmā jau 2018. gadā ziņojis portāls *Tvnet*. Toreiz 25 apsūdzētie no Krievijas, Kazahstānas, Gruzijas, Azerbaidžānas, Ukrainas, Latvijas un ASV darbojušies no 2016. līdz 2018. gadam. M.Puķe ticis aizturēts Floridā, nogādāts Mičiganā un bija apsūdzēts maldināšanā un datora izmantošanā, lai pastrādātu noziegumu.

Kurzemnieks pērn februārī vēstīja, ka 2018.gada nogalē plašā operācijā ASV, Latvijā, Lietuvā un Somijā arestēti desmit cilvēki, tostarp Kuldīgā – M.Apškalns un I.Pirins. Ņujorkā tika aizturēti Jānis Berns, Raitis Grigorjevs, Agris Petrovs un Valters Volksons, Rīgā – Sergejs Logins, Viļņā – Diāna Maksimoviča un Vladislavs Zapoļskis, Helsinkos – Pāvels Berns.

Izmeklēšanā bija iesaistīts ASV Federālais izmeklēšanas birojs (FIB), Muitas un robežkontroles dienests, Ņujorkas policija un prokuratūra, Latvijas, Lietuvas un Somijas tiesībsargājošās iestādes. Kā sacījis FIB pārstāvis Viljams F.Svīnijs: „Ir svarīgi, lai šie apsūdzētie saprot, ka FIB spēj viņus nogādāt Amerikā, kur stāties tiesas priekšā un par noziegumiem saņemt sodu.”

Dina Poriņa, Alberts Dinters

Notāra padomi, īpaši par bērniem

25. un 26. februārī Notāru dienās Kuldīgā pie abiem zvērinātajiem notāriem – Agra Jaunpujēna un Irīnas Birznieces – līdzīgi kā citviet Latvijā varēs saņemt bezmaksas konsultācijas par juridiskiem jautājumiem, šoreiz uzmanību pievēršot bērnu tiesību aizstāvībai.

Notāri skaidros, kas nepieciešams, lai ģimenē bērni dažādās situācijās būtu pilnībā juridiski nodrošināti, bet jo sevišķi – vecā-

kiem šķiroties. Kādiem dokumentiem jābūt bērna juridiskajā albumā, ar ko jāreķinās, ja mantinieki ir bērni no vairākām laulībām? Tiks izskaidrotas arī individuālas situācijas. Konsultācijai var pieteikties iepriekš vai Notāru dienās gaidīt rindā. Jautājumus varēs uzdot arī portālā www.latvijasnnotars.lv. Notāru dienas 15. gadu rīko Latvijas Zvērinātu notāru padome.

Jolanta Hercenberga

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Pārrunas ar uguns kūrējiem, Klondaikā atkal skaļi

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

14. februāris. Visu mīlētāju diena sākas ar izsaukumu uz Liepājas ielu, kur garāmgājēja pamanījusi piekautu jaunu vīrieti. Mūsu ekipāža viņu atrod, viņš ir reibumā un bez redzamiem miesas bojājumiem. Nogādājam slimnīcā, bet vainīgie ir aizbēguši. Tālāk ceļš ved uz Paduri – kaimiņš, dedzinot sienu, traucē citam elpot svaigu gaisu. Uguns kūrējam izskaidrojam: ja gribas pērno sienu nokurināt, vispirms jāpalūko, uz kuru pusi pūš vējš. Garāžu kooperatīvā *Venta* kāds atvedis un atstājis lietotu riepu kaudzi. Vainīgo atrast nebūs grūti, jo starp riepiem ir arī auto priekšējais stikls, kurā atstāta tehniskās apskates uzlīme. Nepatikšanas vainīgajam garantētas. Pelčos turpinās kaimiņkašķis: viena saimnieka suņi iet cita sētā, bet tā īpašnieka lopi otram izbrādā laukus. Par to mums jau ir materiāli. Visu mīlētāju dienā neiztiekam bez saskarsmes ar tiem, kuri zaudējuši cīņā ar ugunsputniņiem. Vienu šādu vīrieti nogādājam uz mājām Laidos. Vakarpusē ekipāža dodas uz Pilsētas dārzu, kur lapenē trokšņojot bariņš jauniešu, – pamanot mūsu auto, viņi ņem kājas pār pleciem. Diena beidzas ar kārtējo ziņu *Klondaikas* pārvaldniecī, jo spēļu zālē mūzikas skaļums apkaimes iedzīvotājiem neļauj gulēt.

15. februāris. Zvans no Kandavas pašvaldības policijas – neesot, kur likt kārtīgi iereibušu Kuldīgas iedzīvotāju. Savā dienesta auto viņu pārceļam pie Vegiem, kur tiekamies ar Kandavas likumsargiem. Atkal

nākas izpalīdzēt Valsts policijai, jo Pelčos kādās mājās iedzeršana traucē kaimiņiem. Ar ballītes rīkotāju notiek pārrunas. Tad ir zvans no *Rimi* apsardzes, ka veikalā divi cilvēki lieto alkoholu. Tie mums jau zināmi un ar interesantu dzīvesveidu – nogādājam dzīvesvietās, bet arī sākam lietvedību. Vakarpusē ar stundas intervālu atkal divas sūdzības, ka *Klondaikā* mūzika skan tik skaļi, ka kaimiņi nevar gulēt.

16. februāris. Skrundas ielā kāds izgāzis dusmas uz pakešu logu, to izsīt. Pārbaudām, vai makšķernieki ievēro noteikumus. Gods kam gods – ievēro. Lai arī diena paiet mierīgi, vakarā nākas sabiedriskā vietā alkoholu lietojušam vīrietim izrakstīt protokolu.

17. februāris. Pirmdien apskatām vietu, kurā skaļi uzvedas cilvēks bez noteiktas dzīvesvietas. Aizbraucam pārbaudīt arī sūdzību, ka grāvī kāds iepludina kanalizāciju, bet tas neatbilst patiesībai. Vakarpusē traucamies uz Pelčiem, jo pils parkā vietējie puikas dedzinot ugunsgrūdu. Blēņdari pamukuši, bet ugunsgrūds tiek apdzēsts.

18. februāris. Ventpils ielā dzīvokļa īpašniekam jāpalīdz dabūt laukā nepiederošu personu. Mums ziņo par mājokli Mucenieku ielā, no kura nāk bāsa smaka – tajā tiek turēti deviņi kaķi. Tie izskatās ļoti paēduši, laukā tos nelaiž, bet paziņojam Pārtikas un veterinārajam dienestam.

Nedēļā pie protokola ticis 21 autovadītājs.

Alberts Dinters

Bizness ar stāstu

„Pagājušais gads bijis veiksmīgs,” saka uzņēmuma *Platte* īpašnieki Roberts Herberts un Raimonds Ūdris. Viņu ražotnē top rotaļu virtuves bērniem, korpasa mēbeles un individuāli pasūtījumi. Nepilnu gadu uzņēmums atrodas Rumbas pagasta *Miķeļos*.

Kad ierodamies viesos, priekšnamā sapakotas stāv vairākas koka virtuvītes – tās mēros ceļu uz bērnu slimnīcu Rīgā, jo *Platte* sadarbojas ar slimnīcas fondu. „Uzzinājām, ka piecgadniece Hanna, kura ārstējas onkoloģijas nodaļā, ļoti vēlējusies spēļu virtuvīti. Nolēmām viņai tādu uzdāvināt. Divas slimnīcai dāvināsim vēl tāpat,” teic R. Herberts.

Kā radās ideja par savu uzņēmumu?

Raimonds Ūdris (R.Ū.): – Sākums katram bija savs. Skolas laikā no Saldus pārcēlos uz Kuldīgu, tehnikumā pabeidzu mēbeļu galdniekus. Kad valstī sākās krīzes gadi, sāku darboties pats. Ar Robertu satikāmies 2017. gada izskaņā, un pēc pāris sarunām tapa skaidrs: mums ir pa ceļam.

Roberts Herberts (R.H.): – Esmu no Ventspils, bet pēc studijām dzīvoju un strādāju Rīgā, uz Kuldīgu pārcēlos ar ģimeni. Līdz tam saikne ar šo vietu bija vien emocionālā līmenī – tā vienmēr bijusi skaistākā pilsēta. Mums ir četri bērni, un Rīgā jāstrādā par taksometra šoferi, lai viņus izvadātu. Izglītību esmu ieguvis Ventspils augstskolā – ar kokapstrādi nav nekādas saistības, lai gan koks vienmēr bijusi sirdslieta. Tā iegrozījies, ka man ir informācijas tehnoloģiju bagāža: esmu strādājis *Draugiem.lv* grupas uzņēmumos, arī starptautiskos IT uzņēmumos. Tā vide ir netaustāma, visi produkti – ekrānā. Sapnis bija darīt ko reālu.

R.Ū.: – Mērķis mums vienāds – mūs interesē kvalitāte. Gribam, lai visā, ko darām, ir odziņa. Es nevarētu strādāt kopā ar cilvēku, kuru neinteresē rezultāts.

R.H.: – Esam ģimenes cilvēki, un abiem saistoša tēma ir bērni. Ideja par virtuvīti radās tad, kad sievas rosināts, domāju, ko meitai uzdāvināt dzimšanas dienā.

Ko vēl bez rotaļu virtuvēm ražojat?

R.H.: – Bērnu virtuves ir viens zīmols, kas saucas *Midmini*. Sākotnēji bija vīzija, ka zem tā varētu likt vairākus ražojumus, bet esam izkristalizējuši, ka *Midmini* paliks tikai saplākšņa produktiem, kas vairāk vai mazāk paredzēti bērniem. Viens prototips radīts arī ledusskapim. Mūsu bizness ir internetā: instagramā, feisbukā. Nestradājam ar lielajām veikalu ķēdēm. Pieprasījums ir visu laiku, bet ar vairumtirgotājiem negribam strādāt.

R.H.: – Bērnu virtuves ir viens zīmols, kas saucas *Midmini*. Sākotnēji bija vīzija, ka zem tā varētu likt vairākus ražojumus, bet esam izkristalizējuši, ka *Midmini* paliks tikai saplākšņa produktiem, kas vairāk vai mazāk paredzēti bērniem. Viens prototips radīts arī ledusskapim. Mūsu bizness ir internetā: instagramā, feisbukā. Nestradājam ar lielajām veikalu ķēdēm. Pieprasījums ir visu laiku, bet ar vairumtirgotājiem negribam strādāt.

R.H.: – Bērnu virtuves ir viens zīmols, kas saucas *Midmini*. Sākotnēji bija vīzija, ka zem tā varētu likt vairākus ražojumus, bet esam izkristalizējuši, ka *Midmini* paliks tikai saplākšņa produktiem, kas vairāk vai mazāk paredzēti bērniem. Viens prototips radīts arī ledusskapim. Mūsu bizness ir internetā: instagramā, feisbukā. Nestradājam ar lielajām veikalu ķēdēm. Pieprasījums ir visu laiku, bet ar vairumtirgotājiem negribam strādāt.

Bērnu rotaļu virtuvīte.

Uzņēmuma *Platte* īpašniekiem Robertam Herbertam un Raimondam Ūdrim darbs ar koku vienmēr bijusi sirdslieta.

Kādeļ?

R.H.: – Tāpēc, ka mums ļoti svarīga ir kvalitāte. Lai to nodrošinātu, ražošanā jāizmanto labi materiāli, jābūt arī augstai atbildības izjūtai pašā procesā. Sociālie tīkli ir spēcīgi, un klientus pa tiešo varam aizsniegt jebkurā pasaules malā. Darbiniekiem maksājam labu algu. Arī telpām jābūt atbilstošām – nevar strādāt vienkārši šķūnī. Agrāk vai vēlāk tas atspoguļosies rezultātā, to redzēs arī klienti, un tā bizness var beigties. Mums abiem ir kopīgas vērtības, un dažreiz tas varbūt ir kaitinoši, ka pārāk daudz laika veltām detaļām. Bet klients to novērtē, jo fokusējamies uz kvalitāti.

Virtuvītes pārsvarā sūtām uz ASV. Produkcija izjauktā veidā tiek pakota kastē. Liekam divās, jo tas pasargā no bojājumiem piegādē. Taču tas nav vienīgais, ko ražojam. Esam atvērti visam jaunajam un kokapstrādē darām daudz. Saplākšņa mēbeļu līnija top sadarbībā ar dizaineriem. Tās ir vienkāršas, izjaukamas, bez sarežģītiem furnitūras risinājumiem. Šis materiāls savu unikālo īpašību dēļ ir saistošs. Vēl viens mūsu biznesa stūrakmens ir korpasa mēbeles: virtuves iekārtas, iebūvējamie skapji utt. Tajā arī esam atraduši odziņu. Pērn uzvarējām vairākos nozīmīgos pasūtījumu konkursos, un klients

izvēlēties materiālu, kas mums patīk.

Vai atbildības jomas jums sadalītas?

R.Ū.: – Sākumā vairāk darījām kopā. Tagad es vairāk atbildu par ražošanu, bet Roberts par pārdošanu, strādā ar klientiem. Tomēr kādā brīdī viss pārklājas un abi darām kopā.

Vai arī paši ko rasējat?

R.Ū.: – Nepārtraukti pašiem rodas idejas. Ir interesanti strādāt ar sarežģītākiem materiāliem. Arī ar koku man patīk, lai gan tas ir laikietilpīgi.

Sākot ražošanu, vajadzīgs pamatkapitāls. Vai nēmat kredītu, rakstījāt projektus?

R.H.: – Uzņēmējdarbību sākām kā līdzvērtīgi partneri. Sākumā investējām katrs no savas bagāžas. Iestājāmies Kuldīgas biznesa inkubatorā – tas ir neatņemams atbalsts dažādu biznesa stratēģiju izstrādē, un noder viedoklis no malas. Ir arī finansiāls atbalsts. Pirmajā gadā daļēji segti izdevumi par telpām, par ārpakalpojumiem. Tiek maksāts par braucieniem uz izstādēm, ir līdzfinansējums jaunu ražojumu izstrādei. Ja grib sākt ražošanu, Kuldīgas biznesa inkubators ir istā vieta. Tas ir aizsniedzamāks. Draugs startēja Rīgā, un tur bija jāiztur vairākas atlases kārtas. Uz vienu vietu ap 200 pretendentiem. Lai ražošanu paplašinātu,

Montāžas daļa, kurā ražojumi tiek slipēti un krāsoti.

iegūvām arī *LEADER* finansējumu. Domāju, ka mūsu veiksmes atslēga ir Raimonda pieredze galdniecībā.

R.Ū.: – Roberts uz visu skatās no malas. Saliekam kopā tehnisko un vizuālo, un iznāk rezultāts.

Mazpilsētā visi neuzdrošinās sākt uzņēmējdarbību.

R.H.: – Jā, viegli nav. Latvijas kontekstā priekšrocības ir Rīgā. Var *baigi* neko nedarīt – būt, piemēram, Juglā, būs arī tur tev aprīte. Kuldīgā ziemā ir kļūsums. Šī ir tūrisma pilsēta. Bet ir arī priekšrocības, piemēram, par šādām telpām Rīgā mums būtu jāmaksā trīsreiz vairāk.

Kādi ir plāni nākotnei?

R.H.: – Mērķis ir starptautisks uzņēmums. Jau tagad eksportējam. Esam sākuši strādāt arī pie savu pakalpojumu eksportēšanas – izgatavojam detaļas Eiropas ražotājiem, kuri līdz šim tās pasūtīja Ķīnā. Klientam tas apnicis: cena liela, bet kvalitāte sliktā. Eksportējam uz Ameriku, arī Eiropas valstīs ir klienti. Tagad sākusī atvērties Āzijai: vakar bija pirmais pasūtījums no Vjetnamas, pirms tam bija no Korejas. Izvēlamies tos pasūtījumus, kas pašiem patīk. Piemēram, dāņu dizaineris grib, lai izstrādājam plauktu. Līdz šim tāds ražots Ķīnā, bet nu vēlas Eiropā. Dānijā to nevar dabūt gatavu, jo galdnieka palīgam alga ir ap

4000 eiro. Lai plauktu saražotu, izmaksas ir lielas.

R.Ū.: – Savukārt mēs ar savu cenu varam konkurēt un vēl labi nopelnīt.

Vai visi klienti ir privātpersonas?

R.H.: – Visi ir instagrama klienti. Cik aktīvi strādājam, tādi arī rezultāti. Mums internetā ir labi attēli. Klienti bieži jautā: „Vai arī dzīvē tas izskatās tieši tāpat?” Es viņus ļoti saprotu: prātā nāk piemērs par hamburgeru, kas bildē izskatās tik kārdinošs, bet realitātē – nepiepučēts, nesastutēts, mazliet sašļucis. Mēs cenšamies, jo ne tikai mums, bet arī klientiem svarīga kvalitāte.

Cik darbinieku ir uzņēmumā?

R.H.: – Šobrīd esam četri. Mums ir labs kodols.

R.Ū.: – Nav prasības, lai darbinieki būtu tieši galdnieki. Visu var iemācīties strādājot. Darbam jāpatīk, tad arī ražojums ir labs.

Vai piedalāties izstādēs?

R.H.: – Nesen bijām Stokholmā, tikai ne kā dalībnieki, bet kā apmeklētāji, jo mums bija vairākas tikšanās. Mērķis ir ražot fasādkas tikšanās. Mērķis ir ražot fasādkas tikšanās. Mērķis ir ražot fasādkas tikšanās. Mērķis ir ražot fasādkas tikšanās.

**Inta Jansone
Laura Hercenberga arhīva,
Lāsma Reimanes foto**

Lappuse tapusi ar Kudīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu

Maz iedzīvotāju un dārga dzīve

Turpinām publicēt Ministru prezidenta KRISJĀŅA KARIŅA atbildes uz reģionālo laikrakstu redaktoru un žurnālistu jautājumiem preses konferencē. (Sākums 18. februārī.)

Jēkabili ir piemērs, kurā vietējie ieguldījuši naudu, izveidota finiera rūpnīca. Algas ir ap tūkstoši eiro, viņi lepojas, ka vairāki cilvēki atgriezušies no ārzemēm. Kā palielināt strādājošo skaitu saistībā ar remigrāciju? Kas izdarīts, un ko valsts plānot darīt tuvākajā laikā?

Remigrācija ir karsta politiska tēma. Valsts ir veidojusi visādas programmas: gan demogrāfijai, gan remigrācijai. Esmu redzējis ciparus, lasījis analīzi – galvenais faktors ir vispārējais algas līmenis. To var redzēt Igaunijā. Tur iedzīvotāju skaits sāk nedaudz palielināties, un tas pārsvarā uz remigrācijas rēķina. Algām paceļoties, vairāki brauc atpakaļ uz mājām. Vēl neesmu redzējis 2019. gada kopsavilkumu, bet Latvijā apmēram esam tuvu tam, ka izbraukušo un iebrukušo skaits līdzinās. Iedzīvotāju samazinājums ir, jo mirstība pārsniedz dzimstību. Lai iedzīvotāju skaitu palielinātu, mums vajadzīga gan lielāka dzimstība, gan lielāka remigrācija. Skaitu var palielināt uz citu valstu rēķina. Piemēram, Polija ir bijusi ļoti atvērta – tur strādā vairāki neki miljoni ukraiņu strādnieku. Polijas ekonomika turpina augt. Viens no skaidrojumiem: ir dzīvelīga vide, visu laiku nāk klāt jauni cilvēki.

Bet Polijai nav tā pati vēsture, kas mums. Mūsu vēsture ietekmē mūsu domāšanu arī šodien. Tas jāņem vērā kā fakts. Mums ir liels potenciālo migrantu skaits, jo ir daudz remigrējošo latviešu – pēc aplēsēm apmēram 200 tūkstoši. Lielākā daļa atbrauc, te pavada zināmu laiku. Arvien vairāk satieku tos cilvēkus, kuri strādājuši vairākās valstīs un ir atgriezušies Latvijā. Šim ģimenēm lielākais izaicinājums ir bērnu integrācija skolā. Mūsu skolu sistēma nav pieradusi apmācīt bērnus, kurš no bērnības nerunā latviski. Tas mums jāpārvar. Bērniem vajadzīgi vien pāris mēneši, lai iemācītos valodu.

Kā būs ar ceļu tīklu sakārtošanu? Satiksmes ministrija paziņojusi, ka šogad ceļiem papildus lūgs 700 miljonus, Pūces kungs (pašvaldību ministrs – aut.) teicis, ka novadiem reformas gaitā būs 300 miljonu.

Šis ir viens no valdības lieliem izaicinājumiem: vienoties par prioritātēm, kur un kā ieguldīt

„Mums ir arvien gudrāk jāiegulda ikviens eirocents, kuru saņemsim. Zināms, ka tas pīrāgs būs mazāks, arī Latvijai naudas būs mazāk. Lielbritānija ir izstājusies, un tā bija viena no lielākajām iemaksātājām.”

naudu. Kad nāk pie reālas naudas sadales, tad ir pavisam cita runa. Diemžēl tad katrs ministrs saka: „Galvenais jau manai ministrijai.” Netiekam vaļā no domas, ka budžetu veido vispirms sev un tad tikai domā par kopīgo. Tomēr nonācām pie kopīgā, kas ir kritizējams kā jebkurš lēmums.

No Eiropas fondiem lielās ceļa naudas jau ir nozīmētas, no valsts budžeta, ja nemaldos, 200 miljonus veltām ceļiem. Jā, vajag vēl, bet par papildu naudu būs grūti vienoties divu iemeslu dēļ: mūsu ekonomikas izaugsme palēninās, un būs mazāk, ko pārdalīt, bet svarīgi, ka, īstenojot reformu, mobilitāte ir nepieciešama. Vidusskolas būs novadu centros, mums jāzina, kā varēsim nodrošināt bērnu nokļūšanu skolās. Meklējam risinājumus. Ministrs Pūce varbūt ir runājis par garāku laika periodu. Mans darbs ir panākt vienošanos. Ja ir naudas pārdaļē, tad kaut kur būs mazāk. Nebaidos – strādāšu pie tā.

Vai Latvija nākamajā plānošanas periodā spēs Eiropas naudu apgūt uzreiz, vai būs kāds pārtraukums, kā bija 2014.–2015. gadā, kad tas ietekmēja būvniecību?

Mēs esam gatavi naudu izmantot – no mūsu puses nekādas grūtības neredzu. Tā grūtība ir tā, ka Eiropas Savienības līmenī neesam vienojušies par nākamo daudzgadu budžetu. Biju Briselē pie jaunā Eiropas Padomes priekšsēdētāja – bijušais Beļģijas premjers Šarls Mišels iecerējis, ka mēs divdesmitajos datumos vienosimies par visu Eiropas Savienības budžetu. Mēs vēl neesam vienojušies, cik liels budžets būs, kur

„Lai mēs palielinātu iedzīvotāju skaitu, mums vajadzīga gan lielāka dzimstība, gan lielāka remigrācija,” uzsver Ministru prezidents Krišjānis Kariņš

nu vēl par tā sadali!

Es ar prieku vienotos, jo tad mums būtu nākamie septiņi gadi skaidri. Mēģināju izprast, kā tas būs iespējams, ja vēl nav zināms, cik katrs iemaksās. Ir valstis, kas saka, ka ne vairāk par 1% no IKP, Eiropas Parlaments uzskata, ka tiem jābūt 1,3%, Somija piedāvājusī 1,07%, un kā pārliecināt tās negribīgās valstis iemaksāt vairāk? Kad pīrāgs būs zināms, tad varēs lemt. Pārāvums var iestāties, jo Eiropa nevar vienoties, nevis tāpēc, ka mēs nebūtu sagatavoti.

Mums ir arvien gudrāk jāiegulda ikviens eirocents, kuru saņemsim. Zināms, ka tas pīrāgs būs mazāks, arī Latvijai naudas būs mazāk. Lielbritānija ir izstājusies, un tā bija viena no lielākajām iemaksātājām. Neviena nav gatava, izņemot Franciju, segt starpību. Francija saka, ka Eiropas Savienības budžets krietni jāpalielina, tam piekrīt Luksemburga. Pārējās valstis gan tā nedomā.

Kohēzijas nauda kopumā samazināsies visā Eiropā. Lauksaimniecības naudas arī būs mazāk. Mums būs jāprot tikt pie līdzekļiem, kas nepienākas tikai mums, bet kur jau konkurējam ar citām valstīm. Mums jābūt spēcīgākiem. Latvijas zinātnieki ir gudri dažādās jomās, bet līdz šim viņi pie naudas tiek kā indivīdi – divu trīs zinātnieku grupa kopā ar zviedriem vai dāņiem. Mums ir daudz zinātnieku, kas mācījušies citās valstīs. Viņus vajadzētu piesaistīt šeit, mājās. Cilvēks, kurš ir konkurētspējīgs, gribēs strādāt vidē, kur ir atbilstoša, nodrošināta bāze.

Vai nav arī tā, ka vecie profesori Latvijas universitātēs nemaz nevēlas, lai nāk jaunie ar jaunām vēsmām? Piemēram, ārsts Gruntmanis no Amerikas netiek te strādāt, jo Latvija

„Lauku industrija ir viens spēcīgs un organizēts lobijs.”

neatzīst viņa ārsta diplomu.

Valdībā vairākas reizes esam pieņēmuši jaunus noteikumus, kādā veidā varam abpusēji atzīt akadēmiskos grādus. Varbūt kāds ārsts 30 gadus nostrādājis Latvijā, bet, pārceļoties uz Ameriku, tur stājas aiz rezidenta, jo ir stingri cunfetes noteikumi, neielaiž iekšā tirgū. Ir lieli ierobežojumi. Ir sevi jāpierāda.

Mums tad ir līdzīgi.

Savienotās Valstis aizsargā savu tirgu. Vai mums tas tirgus ir aizsargājams? Vai mums drīzāk ir trūkums? Varētu būt nedaudz pielaidīgāki, atzīstot ārzemēs gūtos diplomus. Vēlamies, lai atgriežas, zinām, ka medmāsu akūti trūkst, ārsti noveco. Pēc gadiem būs robs.

Ir jaunieši, kas brauc atpakaļ no mācībām ārzemēs, bet specifiskas prasības vairākās profesijās liedz tiem strādāt.

Es nevaru komentēt par katru specialitāti. Virzāms uz to, lai no mūspuses šķēršļus noņemtu. Remigrācijai tas ir nopietns šķērslis.

Liela daļa Eiropas naudas aiziet lielzemniekiem, graudu ražotājiem, aiziet arī tiem, kas nav Latvijas pilsoņi. Vai ir domāts mainīt prioritātes, lai atbalsts būtu arī nelielām lauku saimniecībām, kur īpašnieki nodarbina sevi un vēl pāris cilvēku?

Politiski šī doma izskan. Vienmēr vajag pārskatīt, kā izmantot naudas līdzekļus, vai efekts ir tāds, ko mēs gribam. Tas gan ir politiski jūtīgs jautājums, un, ja valdībā nav vienprātības, ka būtu kas jāmaina, nesaredzu, ka

tuvākajā laikā kas mainītos. Lauku industrija ir viens spēcīgs un organizēts lobijs.

Ir darbs laukos, un ir business laukos. Mēs to nedalām, citās valstīs daļa.

Šajā ziņā valstij ir milzīgs izaicinājums un zināma pretruna. Mums ir spēks un posts – Rīga. Bez tās valstij nebūtu lielāka centra, kurā koncentrēti dzīvo ap divām trešdaļām valsts iedzīvotāju. Bet kā mēs varam nodrošināt, lai Latvijā viss nekoncentrējas tikai Rīgā? Bet lai koncentrējas tā, lai veicinātu attīstību vairākās vietās jeb lielākos novados. Pilnīgi vienmērīgi tas nav reāli. Cilvēki turpina braukt prom no laukiem. Jaunie dodas tur, kur ir darbs. Ekonomika visā pasaulē mainās. Svarīga ir mobilitāte, transports. Atbalstu Linkaiti (satiksmes ministru – aut.), ka vajag attīstīt dzelzceļa satiksmi. Līdz šim šādam mērķim Eiropas fondus neesam izmantojuši. Tos esam izmantojuši tam, lai sakārtotu pilsētu infrastruktūru, lielos ceļu posmus. Mums ir grūtības uzturēt ceļus, par kādu naudu mēs vēl varētu uzturēt autobānus? Tas saistīts ar to, ka mums ir neliels iedzīvotāju skaits. Mums ir dārgi uzturēt arī elektrotīklus, tāpēc ka noslodze ir maza un lielāko daļu no rēķina veido sadale, jo ir maz patērētāju.

Nākotnē valsts ies elektrifikācijas virzienā. Transportā, mājokļu apkurē un citur to izmantos vairāk, un tad būs lētāk uzturēt. Tagad šķietam naudu pa labi un pa kreisi. Rīgas pašvaldībā jāuztur elektrotīkls, gāzes tīkls, centrālās apkures tīkls. Visi par to maksājam. Bet ne visās Eiropas valstīs ir tik bagāti, lai uzturētu visas trīs šīs sistēmas. Tas ir

„Mūsu skolu sistēma nav pieradusi apmācīt bērnus, kurš no bērnības nerunā latviski.”

padomju mantojums. Domāju, ka laika gaitā tas mainīsies – tehnoloģijas iet uz priekšu.

Kas ir ar dzelzceļa līniju Rail Baltica?

Nav vienādas izpratnes, kā šo projektu, kas nākotnes ekonomikai tik svarīgs, pareizi pārvaldīt. Izaicinājums ir pārliecināt lietuviešu kolēģus, ka nav vērts cīnīties pret vispārējiem uzstādījumiem, un vienoties ar tiem, kas to finansē. Eiropas Komisija uzstāj, un to var saprast, lai ir centralizēts uzņēmums, kas kontrolē visu, tai skaitā naudas ieguldījumus. Latvija, Igaunija tam piekritusi, Lietuva līdz šim nav, jo tur virsvadību ņem Lietuvas dzelzceļš.

Ar militāro jomu saistīta sen

„Patriotisms vijas cauri visam, ko daru,” saka ZANE MEŽAVILKA no Pāvilostas. Nesen viņa sākusi dienestu Nacionālajos bruņotajos spēkos – Kurzemes brigādes štābā Kuldīgā strādā par apgādes daļas speciālisti.

Kur mācījāties?

Pamatskolā mācījās Pāvilostā, vidusskolu pabeidzu Liepājā, Latvijas Lauksaimniecības universitātē studēju ekonomiku.

Kur esat strādājusi pirms tam?

Uzreiz pēc studijām sāku strādāt specialitātē – SEB AB Rīgas filiālē par maksājumu speciālisti. Septiņarpus gadu laikā, iegūstot pieredzi, varēju jau strādāt par globālo procesu menedžeri konkrētam pakalpojumam. Vienlaikus biju Salaspils jaunsargu vienības instruktore. Vēl Ķekavas kultūras aģentūrā strādāju ar jauniešiem un biju projektu vadītāja asistente.

Kad izlēmu pārcelties atpakaļ uz dzimto Pāvilostu, sāku strādāt Jūrkalnē par vadītāja vietnieci *Pilsbergu krogā*. Vienlaikus atjaunoju un vadīju Pāvilostas jaunsargu vienību, kas vairākus gadus darbību bija pārtraukusi. Izvēloties iegūt jaunas zināšanas un pieredzi, sāku strādāt Ventspils domē – biju investīciju eksperte saistībā ar Eiropas Savienības struktūrfondi. Divarpus gadus biju arī deputāte Pāvilostas novada pašvaldībā.

Bet mana sirdslieta ir Pāvilostas vidējās paaudzes deju kolektīva *Mārsils* vadīšana – daru to trešo gadu. Pati arī dejoju kopā ar vīru.

Ko izdevās izdarīt deputātes amatā?

Strādājām visi kā komanda, tāpēc izdevās atrisināt dažādus jautājumus. Esmu priedīga par šo pieredzi un pateicīga par iespēju pārstāvēt iedzīvotāju intereses novada līmenī. Esmu bijusi domes procesos iesaistīta tiktāl, ciktāl to var apvienot ar darbu. Un lepojos ar to. Bet nav jābūt deputātam, lai savā novadā kaut ko uzlabotu. Katrs var rīkoties, vienkārši vairāk jādara un mazāk tukši jārunā.

Kāpēc nolēmāt sākt dienestu armijā?

Zemessardze un militārisms ir mana sirdslieta un brīvā laika aktivitāte visu manu apzinīgo vecumu kopš 2003. gada, kad vienlaikus ar studijām brīvprātīgi sāku mācības studentu militārajā apmācībā, tāpēc lēmumu par dienestu armijā pieņēmu viegli. Pirms diviem gadiem Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljonā sāku strādāt par loģistikas speciālisti, bet kā civilā darbiniece. Tagad savus dienesta pienākumus pildu jau kā karavīrs. Sapratu, ka tas ir mans aicinājums un varu to darīt profesionālā līmenī. Kāpēc lai nesāktu dienētu Nacionālajos bruņotajos spēkos?

Vai jums patīk izaicinājumi?

Protams. Tieši tāpēc vienlaikus ar studijām un darbiem dažādās jomās biju zemessardze, jo man patīk sevi pārbaudīt, iegūt jaunas zināšanas, pieredzi un draugus, aktīvi pavadīt laiku dabā. Bet pāri visam ir valsts aizsardzība. Gribu būt gatava jebkurā brīdī aizstāvēt savu valsti un nebaidīties.

Kādi ir jūsu pienākumi?

Esmu apgādes daļas speciāliste – strādāju nodrošinājuma jomā, lai vienmēr būtu viss, kas nepieciešams gan ikdienai, gan mācībām.

Vai dienests atbilst tam, kādu bijāt to iztēlojusi?

Es zināju, kas būs jādara, un to arī pašlaik daru. Nebija lielu pārsteigumu.

Kas šajā darbā jūs aizrauj?

Man patīk, ka nav rutīnas. Visu laiku ir kas jauns. Notiek jaunas mācības, kurām nepieciešams nodrošinājums. Nav divu vienādu dienu. Mēs esam lielākā NBS struktūra un dzīvojam tādā laikā, kad strauji attīstās tehnoloģijas. Izaicinājums ir saprast to, ka nekas vairs nebūs lēnām – jātiec līdzīgu laikam, milzīgajai izaugsmei. Un mēs to varam!

Cik sieviešu te strādā vai dienē?

Nav maz. Sievietes nebaidās iesaistīties. Manuprāt, pārsvarā sievietes savus dienesta pienākumus pilda lietvedībā, personāldaļā, nodrošinājuma daļā. Ja sievietei ir aicinājums dienēt profesionālajā dienestā, to noteikti vajag darīt. Es uzskatu, ka ikviens, strādājot ar pilnu atdevi, iz-

Zemessardzes apgādes daļas speciāliste Zane Mežavilka uzskata: „Ja katrs savu darbu darīsim ar pilnu atdevi, Latvija kļūs labāka katru dienu.”

„Ja sievietei ir aicinājums dienēt profesionālajā dienestā, to noteikti vajag darīt.”

mantojot savu pieredzi un talantus, var dot augstu pievienoto vērtību Nacionālo bruņoto spēku attīstībā.

Vai patriotismu jūtat kopš bērnības?

Tas noteikti nāk no ģimenes, no bērnības. Manuprāt, tur arī dzimst patriotisms. Es uzskatu, ka esmu cilvēks ar augstu patriotismu un morāli, iniciatīvu un darba spējām. Ikdienā strādāju ar pilnu atdevi ne tikai sevis, savas ģimenes

vai pilsētas, bet arī valsts labā. Iegādājoties ģimenes māju, pirmais, ko izdarījām, – ielikām karoga mastu un uzvilcām Latvijas karogu. Arī dejojot un vadot kolektīvu, daru to ar patriotiskām jūtām sirdī, aiz cieņas pret tradīcijām jeb nemateriālo kultūras mantojumu, kas ir jāsaglabā.

Kā Latvijā ir ar patriotismu?

Arvien labāk un būs vēl labāk. Cik esmu strādājusi ar jauniešiem, varu teikt, ka patriotisms viņos ir. Vislielākais gandarījums darbā ar jauniešiem ir bijis tad, kad ieraugu, ka viņi patiešām Latvijas himnu dzied ar pārliecību un augsti paceltu galvu un Latvijas karogu tur goda vietā.

Vai darba kolektīvā notiek saliedējoši pasākumi?

Protams. Daudz un smagi strādājam, bet mākam arī atpūsties. Kopā svinam gadskārtu svētkus, dzimšanas dienas, talkojam, sportojam. Visi ejam lāpu gājienā Lāčplēša dienā, svinam Latvijas dibināšanas svētkus. Kopība ir neaprazstāma. Tieši šī izjūta ir viens no galvenajiem faktoriem, kas nosaka valsts šodienu un nākotni un veicina lepnumu par piederību savai valstij.

Zane Mežavilka ar vīru Jāni dejo Pāvilostas kolektīvā *Mārsils*.

„Visi ejam lāpu gājienā Lāčplēša dienā, svinam Latvijas dibināšanas svētkus. Kopība ir neaprazstāma.”

Vai mājvietu esat atradusi Kuldīgā?

Braucu no Pāvilostas. Patiesībā esmu piedzimusi Kuldīgā, tāpēc arī šo pilsētu varu saukt par savu dzimto. Daudzi brauc no citām pilsētām: Saldus, Liepājas, Aizputes, Talsiem, Grobiņas un citām. Kuldīdznieki saskaitāmi uz vienas rokas pirkstiem. Ir tādi kolēģi, kuri ģimenes dzīvi varējuši pārplānot un pārcelties uz Kuldīgu, bet tas nav tik vienkārši. Es pašlaik neplānoju pārcelties.

Kā radāt savu māju izjūtu?

To radām katrs pats brīvajā laikā. Došanās uz darbu un atpakaļ aizņēmu laiku, ko varētu pavadīt interesantākās nodarbēs, bet esmu pieradusi. Tas manu dzīvi nav ietekmējis. Arī Rīgā bija jāreķinās, ka uz darbu jābrauc stundu.

Kā nokļūvat līdz deju kolektīva vadīšanai?

Dejoju kopš bērnības. Tā ir mana galvenā nodarbošanās brīvajā laikā. Pirms trīs gadiem iepriekšējā vadītāja piedāvāja vadīt, un es piekritu – izdomāju, ka jāmēģina. Manuprāt, iznāk tūri labi. Deju skatēs katru gadu ir aizvien labāki sasniegumi. Esam piedalījušies Dziesmu svētkos. Tas ir mans prieks!

Vai darāt vēl kaut ko?

Man patīk garas pastaigas gar jūru. Tā kā dzīvoju pie jūras, varu to izbaudīt. Patīk iet pārgājienos un ceļot, bet gribētos biežāk. Man patīk redzēt, kā cilvēki dzīvo citās valstīs, iepazīt citas kultūras. Vismīļākā valsts ir Horvātija klimata un dabas skaistuma dēļ. Bet visskaistākā pilsēta aiz Pāvilostas noteikti ir Roma – pilsētu pilsēta. Ikvienam vismaz reizi mūžā tur jāaizbrauc.

Vai interesējaties par politiku?

Protams! Katram pilsonim ir svarīgi sekot līdzī gan politiskiem, gan sociāliem notikumiem valstī un pilsētā.

Kas Latvijā būtu jāmaina, lai dzīve kļūtu labāka?

Rainis teicis: „Ikvienam ir rokas jāpieliek, lai lielais darbs uz priekšu tiek.” Ja katrs savu darbu darīsim ar pilnu atdevi, tad Latvija augs un kļūs labāka katru dienu. Es tam ticu un tā dzīvoju.

„Nopērkot māju, pirmais bija ielikt karoga mastu.”

Ar stiprām saknēm un plašu skatījumu

Jolanta Hercenberga, autore un Daces Čines arhīva foto

Ģimenē pārmantoto vērtību godā celšana, mīlestība pret mežu un nepārtraukts savas un citu cilvēku personības pilnveides prieks raksturo Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma direktori **DACI CINI**.

SPĒCĪGA DZIMTA

D.Cine dzimusi Alsungā, mamma Aina Kepsa nākot no suitiem, bet tēta Viļņa Kepsa bērnība pavadīta Kazdangas pusē. Kad vienīgajai meitai Dacei apritēja pieci gadi, ģimene pārcēlusies uz *Zaļkalniem*, dzimtas mājām Laidu pagasta Vangā. „Ģimene ir manas stiprās saknes. Dzimta ir ļoti plaša. Vectēvam no tēta puses bija 15 bērnu ģimene. Paši tuvākie radi man ir ap 60 cilvēkiem. Ģimene ir tā, kas mani stiprinājusi. Tētis nepārtraukti ir mani skolojis, sēdējās klāt un mācījis fiziku, ķīmiju, matemātiku. Savukārt mammīte iemācījusi visas sievišķīgās lietas: ģimeniskumu, ēst gatavošanu, svētku svinēšanu, tīrību, kārtību mājās.”

dojās nedalīta atbildība par daudzām lietām. Dārza darbi, malka, lopi un visa cita palīdzība, kas ģimenei vajadzīga. Tad, kad visu uzdoto izdarīju, man bija pilnīga vaļa un brīvība. Esmu viena pa mežiem līdz vēlai naktij staigājusi. Tētis man 12 gadus uzdevināja mopēdu. Ar to izbraukāju visus tuvējos purvus un mežus. Vienīgi no manis tika strikti prasīts, lai mājās būtu ar minūtes precizitāti tad, kad esmu solījusi. Ja pateicu, ka noteiktā laikā būšu, bija jābūt. Divas reizes nebiju un pēc tam tiku *atgaloja* ar kārtīgu pērienu. Joprojām, ja esmu aizgājusi senēs, man mammītei jāuzraksta zīmīte, cikos atgriezšos.”

MĀCĀS PAR INŽENIERI

Tā kā kolhozs *Vienība* bijis turīgs, bērni bieži vesti ekskursijās, arī uz kaimiņrepublikām. „No septiņu gadu vecuma esmu braukusi uz Lietuvu, Igauniju un citur. Divu dienu ekskursijā katram bērnam deva pa pieciem rubļiem tēriņam. Tā man veidojās izpratne par ekskursijām, un tas bijis pamats tam, ka vēlāk pieaugot pati sāku strādāt par ekskursiju vadītāju,” uzskata D.Cine. No 1995. līdz 2008. gadam viņa vadījusi ekskursijas uz Sāremā salu un Austriju.

Pēc Turlavas pamatskolas Dace mācības turpinājusi Kuldīgas 2. vidusskolā, pēc tam Latvijas Lauksaimniecības universitātes neklātienē Meža fakultātē. Bērnībā mežos un laukos izjustā brīvība un mīlestība pret darbu mudinājusi uz šādu izvēli. „Vasaras bieži pavadīju Slīteres rezervātā, jo tur dzīvoja tēta māsa, kuras vīrs bija mežzinis. Pāris nedēļu tur pavadīju, mežā lopus ganīju, pēc vējgāzes palīdzēju onkulim punktēt baļkus. Kad visu izdarījām, mums ar māsiņām bija bezgala vaļa. Daudz laika pavadījām Slīteres mežos, un tā veidojās mīlestība pret mežu.”

MEŽA FAKULTĀTES CUNFTE

„Esmu ļoti pateicīga tētim par šo virzību. Tehniskās profesijas māca racionālo domāšanu, kas man ļoti noder, vadot izglītības iestādi, jo īpaši tehnikumu,” uzskata Dace. Saikne ar studiju biedriem ir joprojām. „Interesanti dzīvē sakārtoties, ka Meža fakultātes absolventi ir kā tāda nerakstīta cunfte. Mums teh-

„Kopš bērnības vecāki man iemācījuši par visu, ko daru, uzņemties atbildību. Pilnīga brīvība un reizē disciplīna veidojusi manu attieksmi pret dzīvi,” saka Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma direktore Dace Čine.

Dace Čine savā maģistrantūras izlaidumā ar dēlu Artūru Čini un tēvu Vilni Kepsu.

nikumā visus gadus saglabājusies mebeļu galdnieku programma un ir arī dizaina speciālisti. Mūs visu laiku balsta Meža fakultātes absolventi, kuri strādā nozarē. Tie ir savējie, kuri nekad nenodod. Tā ir tāda cunfte, un uz katru varu pilnībā paļauties. Būtu tik daudz situāciju, ko stāstīt, kurās manas fakultātes biedri ir palīdzējuši! Tehnikumā strādā vairāki tās absolventi – arī tos izjūtu kā savējos. Dzīvē, lai kur eju, kādu satieku. Līdzīgi kā brīvmūmieki. Savējie.”

MĀCA ANĢĻU VALODU, ĶĪMIJU, BIOĻOĢIJU

Universitātē D.Cine mācījusies neklātienē, vienlaikus sākusī strādāt. „Turlavas pamatskolas direktors uzrunāja mācīt angļu valodu,

jo tā man padevās. Liktenis tā sakāpās, ka vēlāk angļu valoda bijusi mana maize – ar to visu mācīju esmu pelnījusi: tulkojot, mācot, solventi, kuri strādā nozarē. Tie ir savējie, kuri nekad nenodod. Tā ir tāda cunfte, un uz katru varu pilnībā paļauties. Būtu tik daudz situāciju, ko stāstīt, kurās manas fakultātes biedri ir palīdzējuši! Tehnikumā strādā vairāki tās absolventi – arī tos izjūtu kā savējos. Dzīvē, lai kur eju, kādu satieku. Līdzīgi kā brīvmūmieki. Savējie.”

3. kursā vajadzējās strādāt specialitātē, tādēļ vienlaikus ar darbu skolā bijusi arī Kuldīgas muzeja dabas nodaļas vadītāja. 1982. gadā apprecējusies, piedzimis dēls, dzimusi Kuldīgā, sākusī strādāt par biologijas, ķīmijas skolotāju Padurē, Kīmales pamatskolā. Pabeidzot

universitāti, rakstījusi zinātnisko darbu par priežu skujbīri, izstrādājusi metodi, kā to ārstēt. „Divus gadus Kuldīgas kokaudzētavas *Sīji* laboratorijā to pētīju. Darba vadītājs bija mežzinis Severīns Freimanis. Mans darbs tika novērtēts ar izcilību.”

BEZ SOLU RINDĀM NEVAR

Pēc universitātes piedāvāts kokaudzētavu *Sīji* vadīt. „Plānoju to uzņemties, bet augustā savā Padures skolā izgāju cauri tukšajam solu rindām un sapratu, ka bez tām nevaru,” atceras Dace. „Mežs man ir ļoti mīļš, bet arī skolā patīk. Nopirku rozes, braucu pie mežziņa Freimaņa, pie sava recenzenta, reizē pie Kuldīgas MRS galvenā mežziņa, un teicu, ka uz kokaudzētavu nevaru nākt. Man tas darbs ļoti patīk, bet bez

2014. gada 1. martā abas ar kolēģi Ausmu Zelģi. Kuldīgas arodvidusskola ieguvusi tehnikuma statusu.

Ik pa laikam Dace kāpj kalnos. 2018. gadā sasniegta 3379 m augstā Švarcenbergas spice Alpu kalnos.

solu rindām nevaru. Viņš pateica, ka mani saprot, jo bijis skolotājs Aizpures meža tehnikumā. Teica, lai daru tā, kā sirds liek. Es biju tik pateicīga cienījamajam mežzinim par sapratni, un tā paliku skolā.

1989. gadā nāca dzīves pagrieziena punkts – mana laulība tika šķirta. Dēliņš Artūrs sāka iet 1. klasē, no Kuldīgas, kur dzīvojām, bija sarežģīti izbraukt uz Kīmali. Veidojās Kuldīgas 78. arodskola, un Edvīns un Jūsma Lankenbergi mani uzrunāja, vai nevēlos strādāt par direktore vietnieci audzināšanas darbā. Biju sevī gana pierādījusi Kīmales skolā, strādājot izmēģinājumu laucīnos, kas vairākkārt tika apbalvoti par saķārtotu vidi. Dažādos konkursos virzīju bērnu piedalīties.”

Dace mazliet šaubījies, vai jauno

Tunisijā 2007. gadā Dace ar dēlu Artūru.

„Ir ārkārtīgi svarīgi visai komandai redzēt un saprast ātrāk par citiem, kādas ir nākotnes iespējas, prasības, vajadzības.”

piekrist, pamēģināt kaut tikai trīs gadus un, ja nesanāk, meklēt darbu mežā. Pārņemtu to arī ar dēlu, un nāca lēmums šo darbu uzņemties. Olgas kundze mani ļoti prasmīgi tajā ievadīja. Kā vietiece jau diezgan daudz zināju par skolas saimnieciskajām lietām, materiāli tehnisko bāzi un programmu veidošanu. Cienījamā kolēģe Ausma Zelģe kā mācību pārzine ar gudru, tālredzīgu prātu ļoti daudz palīdzēja.”

SKOLĀ VALDA AUGSTI TIKUMI

Tagadējo tehnikumu D.Cine vada 20 gadus. Sākotnēji ap 120 audzēkņu mācījusies par celtniekiem, galdniekiem, šuvējiem un pavāriem. Tagad ap 500 audzēkņu apgūst kādu profesiju autotransportā, bērnus aprūpes, ēdināšanas, restorānu, pārtikas ražošanas, skaistumkopšanas, tūrisma un kokizstrādājumu programmu.

„Skola izveidojās, un jau no sākuma tajā bija ieviesti augsti tikumi. Kokinas kundze spēja tos nodarbotu vidi. Dažādos konkursos virzīju bērnu piedalīties.”

SAREDZĒT VAIRĀK, ĀTRĀK, PLAŠĀK

Par skolas izaugsmes atslēgu D.Cine uzskata tajā strādājošos: „Ikvienam par savu lietu rūpējas, deg, ir entuziasma pilns un strādā vienota mērķa labā. Mums ir ļoti maza kadru mainība. Skola aug lielāka, tādēļ kolektīvā piepūlējās jauni darbinieki. No 58 pedagogiem ir 19 gados jauni. Īpaši priecājamies, kad absolventi atgriežas kā pedagogi. Pašlaik tādu ir 17.

Starp profesionālās izglītības iestādēm ir asa konkurence. Mums jāspēj būt ātrākiem par citiem. Jāsaprot ātrāk par citiem. Tāpēc no 1994. gada piedalāmies ļoti daudzos starptautiskos projektos. Esmu bijusi gandrīz visās Eiropas valstīs, lai redzētu, kā profesionālajā izglītībā strādā pasaulē. Un kā strādā perifērijās, jo Kuldīga ir perifērija. Visi skolotāji pa vairākām reizēm bijuši dažādās valstīs. Ārkārtīgi svarīgi visai komandai redzēt un saprast ātrāk par citiem, kādas ir nākotnes iespējas, prasības, vajadzības. Mums ir iespēja mērķus izvirzīt tālredzīgāk un vairāk nekā jebkura citam tehnikumam. Tā ir kolektīvā enerģija un spēja stratēģiju saredzēt vairāk, ātrāk, plašāk.

Kolektīvs maz mainās, tāpēc cilvēki šo redzējumu neaiznes citur. Viņi iegulda šeit, aug reizē ar tehnikumu, un tehnikums aug reizē ar personību. Kā teicis *Virģine* īpašnieks (Ričards Brensons – red.): jādod cilvēkiem brīvība, lai paši lemj. Mēs daudzus gadus strādājam ar Belbina metodi, kas ir darbs grupā. Katra strādā uz noteiktu mērķi, grupas vadītājs pilnā

PIECOS VĀRDOS

Ja jums dažos vārdos būtu jāturpina teikums „Dace Čine ir...”, ko jūs teiktu?

- **ARTŪRS ČINIS**, Daces dēls: „Mīļa mamma, omīte ābelē, godprātīga, strādīga, patriote.”
- **SARMĪTE ZAĻKALNE**, draudzene kopš 16 gadiem: „Brīnišķīgs dvēseles cilvēks ar raksturu un ļoti lielu gribasspēku. Mūs vienotja tas, ka abām patika daba.”
- **OJĀRS PEČŪLIS**, tehnikuma saimniecības vadītājs: „Laba iestādes vadītāja!”

Tā veidojās skolas filozofija, kas tiek turēta godā līdz pat šim brīdim. Centīsimies to noturēt arī nākamajām paaudzēm. Tādas dzīves pamatvērtības kā tikumi un kārtība mums ir ļoti būtiskas.”

Svarīgs attīstības solis sperts, kad 2014. gadā arodvidusskola ieguvusi tehnikuma statusu. Daudz tiekot ieguldīts ne tikai profesijas apgūvē, bet arī kultūrizglītībā.

mērā attīsta kādu mērķi, aktivitāti un par to atbild, vada aiz sevis citiem. Ar šo metodi esam paveikuši ļoti daudz. Viņa atbildība un viņa dzīves pamatvērtības kā tikumi un kārtība mums ir ļoti būtiskas.”

Svarīgs attīstības solis sperts, kad 2014. gadā arodvidusskola ieguvusi tehnikuma statusu. Daudz tiekot ieguldīts ne tikai profesijas apgūvē, bet arī kultūrizglītībā.

„Tādas dzīves pamatvērtības kā tikumi un kārtība tehnikumā ir ļoti būtiskas.”

KALNI, MAZBĒRNI, BITES

Brīvība laikā Dace ceļo, kāpj kalnos, apmeklē pasauleslaveni mūziķu koncertus. Patīkšanu un izpratni par klasisko mūziku veicinājis tēvs bērnībā. Viņai patīk ar kolēģiem braukt ekskursijās. Reizi četros gados tehnikuma deju kolektīvu un dziedātāju direktore ved ekskursijā uz Augstajiem Trietriem, pa dabas takām kāpj 2000 m augstumā. Ļoti patīkot apskot savas divas bišu saimes. Esot klusa cerība, ka nākotnē drava paplašināsies.

Dēls Artūrs ar ģimeni dzīvo Rīgā, viņa meita Hanna un dēls Ēriks vēl mazi, bet omes prieku Dace šad tad varot izbaudīt un ar mazajiem kādas dienas pavadīt. Daces tēta sapnis bijis arī tas, ka meita kādreiz studēs doktorantūrā. Tagad viņa to dara. Kad tētis slims, jau gulējis uz gultas, Dace paspējusī pavēstīt par iestāšanos. Viņas pētnieciskais darbs saistīts ar mēbeļu ražošanu.

Galvenais – ieklausīties vienam otrā

MARIJA un ANATOLIJS ĻEONOVI šodien svin zelta kāzas. Baltkrieviete un krievs satikušies Kuldīgā, šo pilsētu sauc par dzimto, jo te pasaulē nākuši trīs bērni, pulciņš mazbērnu un arī mazmazbērnu.

„Gribējām sarakstīties 1970. gada 23. februārī, bet tā bija svētdiena,” atceras Marijas kundze. Kāzas bijušas ar balto kleitu un plīvuru, rīkotas jaunā pāra dzīvoklī. Galdu sarūpējusi pati līgava. Pie tā sēdējusi kuplā Anatolija ģimene, draugi, arī Marijas meitiņa Žanna, ko Anatolijs pieņēmis kā savējo. Tagad Žanna atkal ir vecāku mājās, kur vēl aizvien apsviedīgā mamma viņu kopj pēc insulta. Bet Marijas kundze nesūdzas.

ATBRAUC MĀCĪTIES

Marija dzimusi Baltkrievijā, augusi bērnumā. Par šo laiku un ģimeni viņai daudz stāstīt netiek – visu dzīvē izdarījusi pati. „Tur pabeidzu 9. klases un aizgāju uz šūšanas fabriku Sluckā. Avīzē izlasīju sludinājumu, ka tirdzniecības skolā Rīgā audzēkņus uzņem, lai mācītos par pārdevēju. No manas klases atbraucām sešas meitenes. Iestājos, pabeidzu, vienlaikus vidusskolas izglītību ieguvu. Mums bija brīnišķīga klases audzinātāja. Mācības pabeidzu labi – bez trijniekiem (piecu ballu sistēmā – aut.), pat diploms saglabājies. Bija sadale, varēju izvēlēties Daugavpili, Kuldīgu vai vēl vienu pilsētu – aizmirsu, kādu. Mani meitēni atgriezās Baltkrievijā, aizbrauca uz Minsku, bet es izvēlējos Kuldīgu, jo dzimtenē nebija, pie kā braukt,” Marija īsos vārdos pārstāsta notikumus, kas mainījuši viņas dzīvi.

CAUR VĀCIJU UZ LATVIJU

Anatolija ģimene Latvijā nonākusi pēc kara. Viņš dzimis Ļeņingradā, bērībā piedzīvojis blokādi (ilgstošu vācu karaspēka aplenkumu – aut.). Tēvs karojis Sarkanajā armijā, bet māte ar četriem bērniem dzīvojusi tajā piepilsētas daļā, ko vāciešiem tomēr izdevies ieņemt. Ļeonovi stāsta, ka Anatolija tēvs bijis armijnieks gan Somu karā, gan Otrajā pasaules karā. Knapī paspējis mājiņu uzcelt un ar ģimeni tajā ievākties, kad atkal jāiet karot. Pārējo ģimeni iebrucēji aizveduši uz koncentrācijas nometni Vācijā, bet piepilsētu no-

Tādi Ļeonovi bija 1970. gadā.

tur bijis daudz mežabrāļu, tādēļ pārcēlušies uz Kuldīgu.

JĀŅEM, JO STRĀDĪGS, LABS UN BĒRNUS MĪL

Marija turpina: „Kuldīgā mana pirmā darbavieta bija maizes veikals. Tas atradās Liepājas ielas sākumā blakus jau aizvērtajam *Talsu gaļas* veikalam. Kad maizes veikalu tur slēdza, atvēra alkohola veikalu *Muciņa*, bet ta-

iepazinos ar Toļu. Viens paziņa teica: „Marina, es tevi iepazīstināšu ar puisī. Viņš tev būs īstais – labs, strādīgs un bērnus mīl.” Manai Žannai tolaik jau bija gadiņš. Sākumā dzīvojām kopā tāpat, Toļika māsa Zina Starāzenko tik skrēja pie mums un mudināja sarakstīties. Sākumā negribēju, bet, kad gaidīju dēlu Sergeju, piekritām, ka jāprecas, lai bērnam ir tēvs, dzimšanas apliecībā ierakstīts. Pēc laika piedzima arī jaunākā meita Irina.”

PENSIJĀ NO VULKĀNA

Anatolija darba mūžs pagājis fabrikās *Māra* un *Vulkāns* par atslēdznieku. No *Vulkāna* 2000. gadā aizgājis pensijā – paspējis pirms pēdējā ugunsgrēka. Marija atceras: „Mēs tieši bijām pasūtījuši finiera plāksnes, lai nosiltinātu māju. Daļu saņēmām, bet naudu samaksāju par visām. Nākamajā naktī angārs nodega, visa produkcija sadega. Es jau arī *Mārā* un *Vulkānā* strādāju, jo

Kuldīdznieki Marija un Anatolij Leonovi šodien, zelta kāzu dienā, dosies uz pieņemšanu pie domes priekšsēdes Ingas Bērziņas. Pēc tam uzēdis kūku un iedzers kafiju ar tuviniekiem. Kāzu galdu toreiz klājusi pati, bet šoreiz pie plīts nestāvēšot, sola Marijas kundze, bet Anatolijš tik smaids, būdams mierā ar sievas lemto.

”

Marija Ļeonova: „Abiem mums smagi likteņi, bet 50 gadus kopā esam nodzīvojuši gan priekos, gan bēdās.”

bērniem vajadzēja bērnudārzu, bet to bez rindas varēja dabūt tikai fabrikas strādnieki. *Mārā* kļuva par brigadieru.”

LEPNI PAR BĒRNIEM

Kas jādara, lai 50 gadu nodzīvotu kopā? Marijas kundze: „Vajag vienam otru cienīt, tad viss būs labi. Nevis pakļauties, bet vismaz ieklausīties. Tas nav viegli. Visādi mums gājis – esam arī strīdējušies. Traukus es neplēšu, bet, ja vajag par sevi iestāties, varu ar rokām, arī kājām. To bērnumā iemācīja.

Bet Toļa ir labs. Manu Žannu pieņēma, ļoti labi pret viņu izturējās. Nevienam bērnam pāri nedarīja, ļoti mīlēja. Tagad arī mazbērnu un mazmazbērnu mīl. Visi bērni mums ir Kuldīgā – dzīvo un strādā. Dēls jau par vectētiņu kļuvis. Viņa meita Alīna apprecējās, un mums ir mazmazmeitiņa Mīlāna. Uz mūsu svētkiem no Īrijas atbrauks, ja vējš tik stipri nepūtīs.

Vienīgi Žanna man tagad uz gultas guļ. Es viņu kopju. Ar viņas diagnozi uz pansionātu nevar. Visu laiku saku: ja grib celties, pašai jāstrādā. Kājas jācīlā – tās viņai veselās, bet arī roku pirkstiņi jāvingrina. Tie saistīti ar smadzeņu darbību. Nu jau sākusi runāt saprotami, labāk kļūst. Es pati esmu no diviem insultiem cēlusies un zinu, cik daudz ar sevi jāstrādā.

Arī Anatolijam veselība nav nekāda labā – daudz un smagi strādāja. Ja gribēja labu pensiju, tā vajadzēja darīt. Gadījās, ka trešajā atvaļinājuma dienā sauca atpakaļ uz darbu. Tagad kājas sāp, grūti piecelties,” saka Marijas kundze, bet tic, ka viss būs labi.

UZ MAŽEIKIEM PĒC DESAS

Jautāti par kopīgām interesēm, Ļeonovi atceras, ka labprāt gājuši atpūsties dabā, bieži viesojušies pie Anatolija māsas Zinas, svinējuši dārza svētkus. Bērni bijuši ar viņiem – nekad neesot novārtā pamesti.

„Man bērni vienmēr pirmajā vietā,” stāsta Marija. „Cilvēki runā, ka padomju gados grūti bijis, rindās jāstāv. Es nekad rindā nestāvēju, arī tad, kad veikalā nestrādāju. Nostrādā sestdienu par dubulto samaksu, sēdies satiksmes autobusā un brauc uz Mažeikiem! Piepērc somas ar ēdamo un brauc mājās! Sviests tur bija par 2,50, bet pie mums – par 3,50. Labu gaļu par rubli un 80 kapeikām varēja nopirkt. Pirku desas par rubli un 20 kapeikām kilogramā. Tagad tik garšīgu nevienu veikalā atrast nevar. Pīles par pusotru rubli varēja nopirkt. Desmit ņēmu. Mājās visu saliku saldētavā – nedēļai pietika, un rindās nebija jāstāv. Pēc darba atnāc, savāri visiem, noliec gulēt, izmazgā drēbes, lai uz skolu var tīri aiziet! Nekam citam daudz laika nebija.”

Saruna ar Ļeonoviem notiek krieviski, iestarpinot pa retam vārdam latviešu valodā. Jautāti, kā bērniem ar valodām, viņi atbild, ka viss kārtībā – pat četrgadīgais mazmazdēls runā ar abām valodām. „Bērniem ar latviešu valodu problēmu nav. Te bērnu dārzā gājuši, arī skolā. Mācījās 1. vidusskolas krievu plūsmā, bet runā abās valodās – starpības nekādas. Arī mums ir labi – satiekam ar visādām tautībām. Kad vēl veikalā strādāju, pārsvarā krieviski visi runāja, bet, ja latviski uzrunāja, atbildēt mācēju.” Marija apliecinā, ka šeit ir viņas un Anatolija īstā vieta, tādēļ pēc īstās dzimtenes pat neilgojoties.

**Inguna Spuleniece
Ļeonovu arhīva un Lāsmas
Reimanes foto**

” **Marija Ļeonova: „Dievam abi ticam. Toļika mamma bērniem pirms sēšanās pie galda lika lūgšanu skaitīt. Arī padomju gados. Mūsu bērniem arī visu par Dievu stāstījām.”**

līdzinājuši līdz ar zemi.

„Kā Toļika māte savus bērnus caur tām šausmām izvilka, pat iedomāties nevaru! Viņa par to neko nestāstīja,” nopūšas Marija. Pēc kara Anatolija ģimene atkal satikusies un viņš atsūtīts uz Latviju. Sākumā uz Sabili, bet

gad pārdod suvenīrus. Pēc trim gadiem no maizes veikala aizgāju uz patērētāju sabiedrību. Mani aicināja par priekšnieci, bet es atteicos, jo negribēju uzņemties atbildību. Nostrādā, un ej, nevis sēdi pie papīriem!

1968. gadā draugu kompānijā

SARUNA AR JUBILĀRI

Strādā ar interesi

„Uz visu ar pozitīvu skatu,” tā par sevi saka 22. februāra gaviļniece Zane Karlshofa, Kuldīgas pirmsskolas izglītības iestādes *Cīrulītis* audzinātāja. Viņa šogad svin 29. dzimšanas dienu.

PROFESIJA PATĪK NO BĒRNĪBAS

„Divus gadus strādāju bērnudārzā *Cīrulītis*. Sākumā par auklīti, bet kopš septembra esmu audzinātāja. Latvijas Universitātes Kuldīgas filiālē studēju pirmsskolas izglītības skolotāju programmu.

Man jau kopš bērnu dienām patīk bērni. Esmu vecākā savā ģimenē, man ir jaunāka māsa Laura un brālis Edgars, un agrāk mammai palīdzēju viņus pieskatīt. Tā tas iepatīkās, un, manuprāt, es ar bērniem saprotos ļoti labi. Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā izmācījos par auklīti. Sākumā šķita, ka vienkārši iegūšu papildu zināšanas, jo man ir meita Madara. Bet mācību laikā gāju praksē *Cīrulītī*, sevi pierādīju, un mani pieņēma darbā.” Z.Karlshofa strādā ar trīs un četrus gadus veciem bērniem: „Šis ir vecums, kad atstās

valodiņa un bieži var dzirdēt tādas pērles! Tas sagādā prieku – man patīk redzēt, kā viņi mācās. Visgrūtākais šajā profesijā ir tas, ka jābūt ļoti atbildīgai, jāprot bērnus ieinteresēt, lai apgūtu kaut ko jaunu. Pēc jaunās kompetenču pieejas bērni jārosina darboties. Man šajā profesijā ir interesanti, jo visu laiku jādomā kaut kas jauns, piemēram, nemitīgi izdomāju spēles, lai bērni mācītos krāsas vai ciparus. Katru dienu pilnveidoju arī sevi.” Z.Karlshofa uzskata, ka auklīšu un pirmsskolas skolotāju pašlaik trūkst.

PATĪK ROKDARBI

Z.Karlshofa atzīst, ka brīvā laikā ir ļoti maz: „To paņem universitāte. Bet man patīk lasīt grāmatas, īpaši detektīvus un citus romānus. Kādreiz mīļākā grāmata bija *Vējiem līdzi*. Man patīk adīt zeķes –

to daru jau kopš skolas laikiem. Vēl ļoti mīļa nodarbe ir izšūšana – izšuju spilvenus krustdūrienā. Patīk klausīties mūziku, jo ir pierasts pie bērnu čalošanas un, ja ir klusums, kļūst neomulīgi – šķiet, ka kaut kā trūkst. Šogad gribētu aizbraukt kruīzā uz Stokholmu.”

Lielu daļu laika paņem arī meita, kura mācās 2. klasē. „Viņa ir ļoti enerģiska – iet dejās, dzied korī, apmeklē vieglatlētikas treniņus un teātra pulciņu,” saka Z.Karlshofa.

VIEN TRĪS DIENAS STARPĀ

Zanei tikko bija vārdadiena, un rīt viņa svinēs dzimšanas dienu. „Visbiežāk svētkus svinu ģimenes lokā. Vienmēr ir dzimšanas dienas kūka, ko parasti uzcep mamma vai māsa. Visbiežāk vārda un dzimšanas dienu nosvinu vienā reizē – divus svētkus nerīkoju. Manā dzimšanas dienā parasti ir sniegs, šogad

Bērnudārza *Cīrulītis* audzinātāja Zane Karlshofa lielus mērķus neizvirza – viņai patīk dzīvot šodienai.

nav un nedaudz pietrūkst, bet priecājos, ka esmu dzimusi ziemā.”

Ar savu vārdu Zane sadzīvo labi: „Esmu lasījusi tā skaidrojumu, un šķiet, ka tas ir tieši par mani. Esmu mierīga, klusa, atbildīga, draudzīga, sirsnīga, pozitīva, cilvēkiem labprāt palīdzu. Man apkārt ir ļoti daudzas Zanes, jo vārds ir popu-

lārs. Horoskopiem uzticos, jo dzirdētais ne reizi vien sakrīt ar to, kā noticis.”

Z.Karlshofas tuvākais mērķis ir pabeigt studijas, un nākotni viņa saista ar dzīvi Kurzemē.

Lāsma Reimane
Zanes Karlshofas arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 12. līdz 19. februārim piedzimusi viena meitenīte un astoņi puikas.

Bērniem doti šādi vārdi: Henrieta, Oliveri, Aivars, Kristers, Emīls, Gabriels Eliass, Mārtiņš, Patriks, Leo.

Pirmais bērniņš

Madara Ruba un Alfrēds Pūris no Saldus 16. februārī sagaidījuši dēliņu Emīlu. Madara stāsta, ka vārdu devusi viņas mamma, jo kādreiz to gribējusi savam dēlam. Vecākiem Emīls ir pirmais bērniņš, un mamma domā, ka būs grūti, bet gan jau ar visu tiks galā. Draugi un radi ļoti gaidot, kad varēs mazulīti ieraudzīt. Emīls piedzimis 3640 g smags un 55 cm garš.

Ar lielu plānu

Ilze un Matīss Upīši no Kuldīgas 16. februārī sagaidījuši dēliņu, kuram dots vārds Gabriels Eliass. Ilze stāsta: „Mēs nevarējām izvēlēties vienu, tāpēc ielikām abus. Šie ir Bībeles vārdi ar mums svarīgu nozīmi. Esam pārliecināti, ka puīstītim šajā dzīvē ieplānots kas liels.” Mājās brālīti ļoti gaidot divas māsas: septiņus gadus vecā Glorija un piecgadniece Sofija. Puika piedzimis 2900 g smags un 50 cm garš.

Lāsma Reimanes teksts un foto

MANAS ATZIŅAS

Godaprāts – viena no visvērtīgākajām īpašībām

Gundega Kugelane, Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļas vecmāte

- Man dzīvē vissvarīgākais ir mana ģimene un labi padarīts darbs.
- Vērtīgākā atziņa, ko esmu guvusi: vienmēr būt atbildīgai par tiem, ko esmu pieradinājusi.
- Es dzīvē nekad neesmu lidojusi ar gaisa balonu.

- Mans vislielākais sasniegums ir manas trīs meitas.
- Man darbā vissvarīgākais ir gūt gandarījumu par padarīto.
- Sāpīgākā mācība: esmu atļāvusi kādam sevi pieradināt.
- Godaprāts ir viena no cilvēka visvērtīgākajām īpašībām.
- Viedums ir pieredze, prāts, intūcija.
- Vērtīgākā grāmata ir Antuāna de Sent-Ekzipierī *Mazais princis*. To var pārlasīt ikvienā dzīves posmā un gūt vērtīgas atziņas. Man tuva ir arī Mārgaretas Mičelas *Vējiem līdzi*, kas vēstī par laika cikliskumu – notikumiem un lietām, kas vienmēr pie mums atgriežas.
- Visvairāk apbēdina tas, ka vecākiem bērni nereti nav dzīvē svarīgākais.
- Mani iepriecina kuplas ģimenes, pirmās pavasara puķes un rudens bagātīgā raža.

- Smieklīgākais, ko esmu piedzīvojis: manu bērnu un mazbērnu izteiceni, par kuriem pasmaidu vēl šodien.
- Latvija man ir visskaistākie meži un viszaļākās pļavas.
- Kuldīga man ir pilsēta ar māju izjūtu.
- No saviem vecākiem esmu iemācījusies mīlestību pret darbu. Man nepieciešama kustība, kārtošana un pārkārtošana.
- Īsti vīrišķīgs vīrietis nenopeļ sievieti, lai justos vīrišķīgāks.
- Īsti sievišķīga sieviete ir vienkārši sievišķīga – citādāka viņa nemāk būt.
- Tuvākās nākotnes vislielākā vēlēšanās: lai kuldīdznieki varētu piedzimt savā pilsētā, lai tajā būtu paši labākie bērnudārzi un skolas, lai viņu vecākiem būtu darbs savā pilsētā.

ATTIECĪBAS

Vērtīgāk mācīties no savas pieredzes

Inga Zārde, psihiatre un psihoterapeite

Tā ir situācija, ko mums grūti ietekmēt. Pieaudzis cilvēks nūdien pats var izvēlēties, kādas attiecības un ar ko veidot. Reizēm no malas šķiet, ka tās ir galīgi greizas un partneri viens otram nav piemēroti. Vārbūt tā arī ir, bet

paradoksālā veidā viņi tomēr ir kopā. Tas nozīmē, ka šajā dzīves periodā viņi viens otram arī kaut ko dod, palīdz īstenot, iegūt kaut kādu mācību par sevi un iepazīt savas varbūt ne tik gaišās puses. Un mēs nekad nevaram zināt, kas visā

pilnībā notiek attiecību intīmajā, personīgajā, tikai viņiem vien īpašajā telpā.

Diemžēl cilvēks daudz biežāk mācās no savas dzīves pieredzes un kļūdām nekā no citu ieteikumiem. Jāsaka arī, ka tāda mācība ir daudz vērtīgāka un paliekošāka. Esiet mātai pieejama, kad viņa vēlas ar jums parunāties, pabūt kopā! Ja viņa vēlas ar jums runāt par savām attiecībām, dariet to un izsakiet savu viedokli! Ja nevēlas, tad, iespējams, vardarbīgi atverot šo tēmu, jūs riskējat savas attiecības pabojāt. Domāju, ka katram pašam jāiziet cauri attiecību veidošanas skolai un jāsaprot, kas tieši der, ir piemērots un kas ne.

PASĀKUMI

KULDĪGAS
NOVADĀ

KULDĪGĀ

Kultūras centrā 21.II 19.00 Latvijas Nacionālā teātra izrāde *Slaktiņa dievs*. 23.II 16.00 pirmo reizi Latvijā neona šovs *Atpakaļ nākotnē*. Modernas gaismas datortehnoloģijas, neona maģijas priekšnesumi, laika mašīna pārcels pagātnē un nākotnē. 25.II 19.00 Baibas Sīpenieces-Gavares stāvizrāde ar bufetes elementiem *Vienreiz jau var*.

Muzejā līdz 23.II Leļļu mākslas muzeja izstāde *Kofermājiņu ceļojums*; līdz 16.VIII izstāde *Drukātais vārds: Kuldīgas preses vēsture*. Izstāde *Bangertu villas vēsture un restaurācija*.

Mākslas namā Latvijas Mākslas akadēmijas grafikas katedras darbu izstāde *13/13*. 24.II 18.00 kundalini joga (pasniedzēja Luīze Vecmane). 25.II 17.15 verves nodarbība (Linda Vainovska). 28.II 10.00 nacionālās skatīšanas lasīšanas novada pusfināls 5. un 6. klasei. 29.II 16.00 Ādažu jauktā kora *Saknes* četru gadu jubileja Raimonda Paula melodijās.

Bibliotēkā 26.II 16.00 lasītāju klubs. **Senioru skola**: 25.II 12.00 Mākslas namā *Ceļojums ēterisko eļļu pasaulē*, vada Uldis Ante un Agnese Ķimene. 26.II 11.00 Mākslas namā *Mākslas un dizaina aktivitātes Kuldīgā*, viesos Mākslinieku rezidences vadītāja Ilze Supe. 27.II 10.00 Ventspils ielā 16 – datormācība, programma *Excel*, vada Viktors Filjipovs, Mārīte Roze.

Vecajā rātsnamā izstāde *Romantiskais februāris gleznās un svecēs*. Agneses Veinbergas gleznas un *Sveču māja*.

Pensionāru apvienībā Rumbiņā (biedrības zālē Liepājas ielā 14) 12.III 11.00 biedri aicināti uz gada pārskata un pārvēlēšanu sapulci.

ĒDOLĒ

Skolas sporta zālē 22.II 10.00 galda spēles (novuss, teniss, dambrete). Interesēties pa tālr. 22340597 (Artūrs).

GUDENIEKOS

Kultūras namā Annas Gabalas krustdūrienā izšūtie darbi.

KURZEMĒ

VENTSPILĪ

Jūras vārtos 21.II 19.00 grupas *Latvian Blues Band* 20. jubileja.

Kultūras centrā 23.II 16.00 senioru balle ar grupu *Nakts nektārs*.

Jūrkalnes tautas namā 29.II 14.00 biedrības *Ventspils liedags* senioru teātra izrāde: Elizabete Hafere. *Gadsimta lapsu medības*.

LIEPĀJĀ

Lielajā dzintarā 22.II 18.00 muzikālā izrāde *Rīgas gredzens*.

Latviešu biedrības namā 22.II 11.00 vokālais konkurss *Pērļu lietus*. Līdz 29.II Daiņa Bērziņa pastēļu izstāde *Ķirbji un to draugi*; līdz martam ceļojošā izstāde *Dzimtas grāmata* ar 12 dzimtu stāstiem. **Muzejā** līdz 8.III Sigitas Jevgļevskas keramikas izstāde *Harmonija*.

KABILĒ

Bibliotēkā 25.II 16.30 nodarbība ar mākslinieci Daigu Mickēviču.

KURMĀLĒ

Izstāžu zālē līdz 12.III Aivara Brenča gleznas.

Vilgāles estrādē 21.II 14.00 Meten-diena kopā ar skolēniem.

Priedaines bibliotēkā *Kuldīgas paletes* dalībnieces Daigas Rozevskas gleznas.

LAIDOS

Bibliotēkā 28.II 14.30 interešu klubs. **Sermītes bibliotēkā** Oļģerta Visvalža Grūbes fotoizstāde *Ceļojumu pieturas*.

PELČOS

Pagrabiņā 26.II 18.00 *Ceļojums caur vēderu apkārt pasaulei*, 1. pietura: Gruzija. Pietiekies līdz 24.II pa tālr. 26354396 (Baibai).

RENDĀ

Kultūras namā 26.II 17.00 darbnīca *No skaliem pīta paplāte*. Ir dalības maksa. Pietiekies līdz 22.II pa tālr. 26181470.

Bibliotēkā 21.II 15.00 lasītāju klubs. *Kuldīgas paletes* gleznu izstāde *Katrs ar saviem putniem*.

RUMBĀ

Pārvaldes namā Gintas Stavrovskas gleznas.

Bukaišos 28.II 18.30 dzejas un mūzikas pasākums-vakarēšana *Kristāli plaukstās*.

SNĒPELĒ

Kultūras namā 22.II 11.00 tikšanās ar Snēpeles vecākajiem iedzīvotājiem. 28.II 15.00 cikla *Radoši, praktiski, interesanti un arī sārtīgi* nodarbība *Mani virtuves noslēpumi*.

Bibliotēkā virtuālā izstāde *Februāra grāmatu jaunumi*.

TURLAVĀ

Kultūras namā 22.II 15.00 Laidu amatiereteātra izrāde – A.Bankas *Visi radi kopā*.

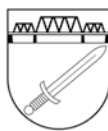
Turlavas bibliotēkā Artas Brices fotostāstu izstāde *Ja grāmatas prastu runāt*. 26.II 12.00 interešu klubā tikšanās ar grāmatu blogeri un foto-

stāstu autori Artu Brici.

Ķikuru bibliotēkā izstāde *Sveces un svečturi*.

VĀRMĒ

Bibliotēkā Jeļenas Egļiņas lielformāta dekorī, padurnieces Ausmas Burkovskas sutažas rotas. 24.II 18.00 pasākums *Vārme – manas mājas*, tēma: Vārmes bērnudārzs.

SKRUNDAS
NOVADĀ

SKRUNDĀ

Bibliotēkā 26.II 13.15 tikšanās ar dziesminieku, komponistu un izlokšņu pētnieku Kārli Kazāku.

Jaunmuižas pamatskolā 27.II 17.00 gastroenterologa Hosama Abu Meri lekcija *Mēs esam tie, ko mēs ēdam*.

Antuļu bibliotēkā Māra Mihailova fotogrāfijas.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā 29.II 12.00 darbnīca *Katram sava šambalas aprobece*. Līdzī jāņem pērles, Ingas Ezerietes tālr. 22470402.

Bibliotēkā Ingas Krieviņas suvenīru kolekcija *Tupelītes*.

Rudbāržos

Kultūras namā Vladislava Kundziņa fotoizstāde *Skotija – latvieša acīm*.

RAŅĶOS

Bibliotēkā izstāde *Latvijas ainavas Harija Krūzes fotogrāfijās*.

Pasākumu zālē 22.II 20.00 atpūtas vakars *Nāc un pieradini pavasari*. Dziedās *Latgales dāmu pops*, būs balle.

ALSUNGAS
NOVADĀ

Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā Daces Nastevičas rokdarbu izstāde *Ceļš tālāk*. 29.II 12.00 izstādes noslēgumā D.Nastevičas meistarklase mauču adīšanā. Līdzī ņemt adāmadatas, dziju, pērlītes, arī gatavos maučus. Informācija pa tālr. 26425015 (Ingai Bredovskai).

Pavisam parasts vakars.

Muzejā līdz 8.III lietišķās mākslas izstāde *Caur logu skatoties*.

SALDŪ

Mūzikas un mākslas skolā 22.II 19.00 improvizācijas teātra izrāde *Gandrīz draugi*.

Kapelleru namā februārī Raita Junkera darbu izstāde *Klusā daba*.

Bibliotēkā Ineses Grizānes fotoizstāde *Graffiti – pilsētas māksla*.

BROCĒNOS

Kultūras un izglītības centrā 22.II 19.00 TDA *Kursa 70*. jubilejas ieskaņas koncertā *Jādejo, lai būtu prieks!* piedalās kolektīvi no Saldus novada, Rīgas, Mārupes, Ulbrokas un Jelgavas.

DRAUDZĒ

Valtaiķu tautas namā 23.II 11.00 LELBĀL Valtaiķu autonomās evaņģēliski luteriskās draudzes dievkalpojums. Kalpos mācītājs Varis Bitenieks.

KINO

Kuldīgas kultūras centra kinozālē

LATVIJAS FILMAS

22.II 18.00, 24.II 16.00, 20.00 **Klases salidojums 2** (komēdija, rež. Andrejs Ēķis, 16+, stunda 37 min.). Visiem trīs draugiem jāpaspēj doties uz bērēm, sarīkot Tomam vecpuišu balli, jādodas uz viņa kāzām. Personīgās problēmas, draugu būtība un ciešais laika nogrieznis ievieļ trakos piedzīvojumos.

22.II 16.00 **Valkātājs** (dok. filma, rež. Ivars Zviedris, 7+, stunda deviņas min.). Stāsts par dzīvi Latvijas pierobežā un jaunas, savdabīgas profesijas kopējiem, kurus dēvē par valkātājiem – cilvēkiem, kuri palīdz nelegālajiem imigrantiem šķērsot robežu, lai iekļūtu Eiropas Savienībā (ES). Tā ir noziedzīga darbība, bet vietējie gatavi riskēt, lai nopelnītu. Filma seko līdz pierobežas iedzīvotājiem Pepiņai gaitām. Viņš mežā pie ES austrumu robežas naktī satiek nelegālos imigrantus. Vai tā ir nejausība vai rūpīgs plāns?

Pirms seansa tikšanās ar filmas režisoru Ivaru Zviedri.

CITAS FILMAS

22.II 14.00, 24.II 17.50, 26.II 20.00, 27.II 18.00 **Mežonīgās dabas balss** (ASV piedzīvojumu un ģimenes filma, rež. Kriss Sanderss, lomās: Harisons Fords, Dens Stīvens, Omars Sī, Bredlijs Vitfords, Kārena Gilana u.c.)

Suņa Baka miermīlīgā dzīve apgriežas ar kājām gaisā zelta drudža laikos, kad no mājām Kalifornijā viņš nokļūst mežonīgajā un bargajā Aļaskā. Baka neticamie piedzīvojumi stāsta, kā tas jaunajā pasaulē meklē dzīvīgu savu vietu un vēlas kļūt par tās saimnieku.

BALLE

Pieradināt pavasari kopā
ar dāmu popu

Sestdien, 22. februārī, 20.00 Raņķu pagasta pasākumu zālē notiks atpūtas vakars *Nāc un pieradini pavasari*.

Koncertā būs vairākas daļas – uzstāsies *Latgales dāmu pops*, bet starplaikos balli spēlēs muzikants no Pāvilostas. Atpūtas vakars paredzēts pie klātiem galdiem, tāpēc tiek pārdotas biļetes. Atsaucība liela – turp gatavi doties jau 60 interesentu. Kultūras organizatore Dace Pušilova saka: „Balles pagastā rīkoju divreiz gadā: pavasarī un rudenī, kad apdarīti lauku darbi. Sākumā viens otrs bažījās, vai būs, kas nāk, bet cilvēki no ikdienas darbiem grib atpūsties.”

KULDĪGAS BIBLIOTĒKĀ

Justies kā pērļu zvejniekam

Kuldīgas galvenajā bibliotēkā pieejama Jura Ulmaņa grāmata *Uz Grenlandi pēc pērlēm*. Autors par to saka: „Šī dienasgrāmata atklāti, ar mīlestību un humoru atspoguļo manas pirmajā polārajā ekspedīcijā gūtās izjūtas, atziņas, pārdomas un priekus. Izaicinot sevi fiziski, garīgi un emocionāli, paralēli demonstrējot iekšējās pasaules uzstādījumus, sāku apzināties, kas es esmu, tur – 67 grādu ziemeļu platumā – neatgriezeniski pieaugot. Šos savus brīnumaini skaistos piedzīvojumus redzu kā pērles kreļļu virtēnē.”

PENSIJA

Izvēlējušies, kam nodot

Līdz 10. februārim aptuveni 75 000 cilvēku jeb 5,8% no visiem 2. pensiju līmeņa dalībniekiem bija izmantojuši tiesības izvēlēties, kam atstāt uzkrāto kapitālu, ja nu līdz vecuma pensijai nenodzīvos.

Ik dienu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (VSAA) saņem vairāk nekā divus tūkstošus iesniegumu.

Lielākā daļa no pašreizējiem jeb 67% izvēlējušies uzkrājumu nodot mantojumā tā, kā to nosaka Civillikums, 31% – pievienot konkrēta cilvēka 2. pensiju līmenim, bet pārējie to atstāt valsts budžetā.

Janvārī mūžībā aizgājuši 476 otrā līmeņa dalībnieki, un 450 nebija neko izvēlējušies, tādēļ viņu uzkrājums (1,08 miljoni eiro) ieskaitīts valsts pensiju speciālajā budžetā.

VSAA atgādina, ka ikvienam 2.līmeņa dalībniekam, kurš vecuma pensiju vēl nav pieprasījis (tai skaitā priekšlaicīgi), ir tiesības izvēlēties, kā uzkrāto kapitālu izmantot tad, ja viņš nomirst līdz vecuma pensijas piešķiršanai.

2. līmeņa dalībnieki var uzkrājumu nodot mantojumā, pievienot cita cilvēka pensiju kapitālam vai ieskaitīt valsts speciālajā budžetā. Izvēli var arī mainīt, un VSAA ņems vērā pēdējā iesniegumā norādīto. Plašāka informācija: www.kampensiju.lv.

Kā novēlēt pensiju 2. līmenī uzkrāto kapitālu?

No 2020. gada 1. janvāra pensiju 2. līmeņa dalībniekiem, kurš nav vēl pieprasījis vecuma pensiju, ir tiesības izvēlēties, kā tiks izmantots viņa pensiju 2. līmeņa uzkrātais kapitāls gadījumā, ja viņš nomirst līdz vecuma pensijas piešķiršanai.

1. NOSKAIDRO

Vai esi pensiju 2. līmeņa dalībnieks un cik liels ir Tavs uzkrātais kapitāls:

Aplūkojot portālā
www.latvija.lv

Personīgi vērsoties jebkurā
Valsts sociālās apdrošināšanas
aģentūras (VSAA) klientu
apkalpošanas centrā

2. IZVĒLIES

Pievienot norādītās
personas pensiju
2. līmenī uzkrātajam

Atstāt mantojumā
Civillikumā noteiktajā
kārtībā

Ieskaitīt valsts pensiju
speciālajā budžetā*

*Šī izvēle tiek piemērota automātiski

3. PAZIŅO VSAA

Elektroniski - portālā
www.latvija.lv

Nosūtīt ar drošu
elektronisku parakstu
uz edoc@vsaa.gov.lv

Klātienē - VSAA klientu
apkalpošanas centros
vai Valsts un pašvaldību
vienotajos klientu
apkalpošanas centros

GRIBU ZINĀT

Par valriekstiem

Esmu dzirdējusi, ka valrieksti ir ļoti veselīgi. Tie esot vienmēr jāpērk čaulā, nevis lobītie, turklāt starpsieniņas starp rieksta kodoliem varot likt spirtā un izvilkumu lietot pret vēzi. Vai tā ir?

Atbild uztura speciāliste Katrīna Spulniece-Aišpūre: „Valrieksti nenoliedzami ir ļoti veselīgi, satur nepiesātinātās taukskābes, E un B grupas vitamīnus, kāliju, dzelzi, magniju, kalciju, cinku un ir labi uzturā. Vērtīgās taukskābes, tai skaitā omega 3, palīdz samazināt holesterīnu asinīs, mazina iekaisumu un palīdz izvairīties no aterosklerozes, tās vajadzīgas ādas veselībai. Magnijs un kālijs regulē asinsspiedienu. Valrieksti čaulās ir pasargāti no oksidēšanās, tādēļ vērtīgāki par izlobītajiem kodoliem. Pret vēzi diez vai tie var palīdzēt, taču vēža profilaksei noder veselīgs uzturs, kas satur arī riekstus.

Paši rieksti, kā arī to čaumalas un starpsienas tiek izmantoti tautas medicīnas receptēs, kas sola dažādu slimību profilaksi un imunitātes stiprināšanu. Riekstu čaumalu pulveri izmanto arī pret parazītiem. Tomēr šo metožu terapeitiskais efekts nav zinātniski pierādīts, un tie nav līdzekļi slimību ārstēšanai.”

DROŠĪBA

Kā izvēlēties un kopt ugunsdzēsamo aparātu

No 1. janvāra visos mājokļos jābūt dūmu detektoriem, bet papildus tam visās privātmājās, darbavietās un automašīnās jābūt arī ugunsdzēsamajam aparātam.

Kā skaidro SIA *Sunstar Group* tehniskais eksperts Mareks Tipa, lai ugunsgrēka brīdī tas patiešām palīdzētu, ar to jābūt rīkoties, obligāta ir arī regulāra apkope.

PAREIZĀ IZVĒLE

Uzņēmumos un iestādēs ugunsdzēsamo aparātu skaitu un veidu nosaka Ministru kabineta ugunsdrošības noteikumi nr.238. Savukārt, lai izvēlētos mājvietai atbilstošu, jāzina dažādu veidu galvenās atšķirības.

Ir ogļskābās gāzes, pulvera, ūdens-putu un F klases ugunsdzēsamie aparāti. Tā kā ogļskābās gāzes aparātiem nav A klases dzēstspējas un tie neatbilst noteikumu prasībām, jāizvēlas pulvera vai putu.

„Lai gan pulvera aparāts ir lētāks un efektīvāks, pulveri vēlāk ir ļoti grūti savākt, un visbiežāk tas iedzīvi sabojā neatgriezeniski. Neatkarīgi no tā, vai meklējat ugunsdzēsamo aparātu darbavietai, mājoklim vai automašīnai, iesaku izvēlēties ūdens-putu aparātu, jo tas noklās noteiktu vietu un pēc tam būs vieglāk to sakopt,” uzsver eksperts.

Virtuvē gan ieteicams F klases aparāts, jo tas paredzēts dzīvnieku tauku dzēšanai.

To, cik aparāts var nodzēst, nosaka nevis tilpums vai svars, bet gan dzēstspēja, kas norādīta uz aparāta. Privātmājā derētu 4 kg smags pulvera aparāts vai sešu litru ūdens-putu aparāts, ja vien uz tā atrodama norāde 21A 113B, kas apzīmē Ministru kabineta noteikumos norādīto minimālo dzēstspēju vai lielāku.

Tiek uzskatīts, ka ar ūdens-putu

tu aparātu nedrīkst dzēst iekārtas zem sprieguma. Tas ir mīts – ar visiem aparātiem var dzēst iekārtas līdz pat 1000 voltu spriegumam.

Mazāk zināma un iecienīta alternatīva liesmas apslāpēšanai ir ugunsdzēsības pārklāji. Tie ir piemēroti nelielu vietu un objektu pārsegšanai un nodzēšanai, ierobežojot skābekļa piekļuvi. Tas būs īpaši piemērots paklājiem, mīkstajām mēbelēm un citai iedzīvei, jo nevajadzēs atīrīt no ugunsdzēsības vielas. Turklāt šādu pārklāju var izmantot kā aizsargu, ja jāiziet cauri telpai ar atklātu uguni.

Aparātu nedrīkst novietot tālu bēniņos vai pagrabā. Nebūtu ieteicams to glabāt arī apkures telpā, kur ugunsgrēka gadījumā, visticamāk, būs grūti tam piekļūt. Labs variants būtu gaitenis.

KĀ RĪKOTIES, JA DEG?

Lai gan uz katra ugunsdzēsamā aparāta ir uzlīme ar lietošanas instrukciju, ļoti svarīgas ir praktiskās apmācības. Nepareiza vai neprasmīga rīcība var bīstamu situāciju tikai pasliktināt.

Eksperti lūdz nepārvērtēt savas spējas un atcerēties, ka ugunsdzēsamo aparātu paredzēts izmantot tikai ugunsgrēka sākumā un tad, ja jūtaties par savām darbībām pārliecināts, kā arī nekļūdīgi zināt aparāta atrašanās vietu. Ja ugunsgrēks jau attīstījies, jāevakuējas un obligāti jāziņo glābšanas dienestam.

Teju visiem aparātiem darbības princips ir vienāds. Svarīgākais ir stingri turēt šļūtenes galu. Ugunsdzēsamā aparāta spiediens ir 15 bāru un vairāk, tāpēc jāuz-

Ugunsdzēsamos aparātus apkopj dažādas firmas, bet Kuldīgā darbojas SIA *Grenade Serviss* meistars Artis Roze. Viņš izbrauc arī uz Alsungu un Skrundu.
Tāl. 26359283.

manās, lai šļūtene nešaudās nekontrolēti.

Pulvera aparāta strūkļa ir trīs metru gara, un efektīvāks dzēšanas attālums ir metrs. Augsta temperatūra un sadūmojums var apgrūtināt pieeju ugunsgrēka vietai, tādēļ var palikt arī divu trīs metru attālumā.

Liesmas var iekļūt ventilācijas sistēmā vai starpstāvu pārsegumos un būvkonstrukciju tukšumos, tādēļ rūpīgi jāpārlicinās, ka ugunsgrēks ir likvidēts. Drošības labad ir vērts izsaukt ugunsdzēsējus, lai to pārbauda.

Lielā priekšrocība ir nodarbinātajiem cilvēkiem, jo vairums uzņēmumu savus darbiniekus apmāca ugunsdrošībā. Zināšanas un prasmes noderēs arī mājvietas ugunsnelaimē, kā arī tam, lai ģimenes lokā pārrunātu, kur stāv ugunsdzēsamais aparāts, kā to lietot.

KĀ APKOPT

Latvijā ugunsdzēsamā aparāta apkope vajadzīga reizi gadā, un tā jāuztic sertificētai personai neatkarīgi no tā, vai runa ir par privātmāju vai darbavietu. Ik pēc pieciem gadiem vajadzīga lielā apkope, kad speciālists aparātu atver, nomaina blīves un ugunsdzēsības vielu.

GALDA KULTŪRA

Ēst mierīgi – bez zibošā ekrāna

Ēdienreizes ir laiks, kad ģimenei būt kopā, bet arvien biežāk gan vecāki, gan bērni maltīti ietur, iegrimuši televizora vai telefona ekrānā.

Psihologe Iveta Aunīte uzsver: maltītei jābūt kārtīgai – sēdus pie galda, jo tas rosina apetīti un palīdz ēdienu sagremot, bet sarunas uzlabo attiecības.

TĀ VAR APTAUKOTIES

Mūsdienās bērns ar maltītes šķīvi bieži ieskrien istabā, ēd gultā un skatās multfilmās. Tas ir nevēlams ieradums gan veselības, gan emocionālās labsajūtas ziņā. Šādi ēdot, zūd sāta sajūta, kas noved pie pārēšanās un aptaukošanās. Bērns neiemācās viņam pasniegto ēdienu novērtēt un tā vietā izvēlas našķus.

VECĀKI PIELĀUJ KĻŪDU

Bērns uzvedības normas pārņem no vecākiem. „Ja mēs nevaram maltītes laikā telefonus nolikt malā, kāpēc lai to darītu atvasēs?” retoriski jautā psihologe. Eksperte novērojusi, ka vecāki pieļauj kļūdu, telefonu piedāvājot jau tik maziem bērniem, kuri vēl nemāk runāt: „Lai tikai viņš būtu mierīgs. Vecāki ēd, bet mazulis skatās multfilmās. Šis ieradums ar laiku tikai nostiprinās, un, iespējams, bērns pat atsakās ēst, ja priekšā nav ekrāna.”

JAUNI PARADUMI

Speciāliste iesaka ieviest jaunus tradīcijas, piemēram, kopā gatavot tematiskas vakariņas, stāstīt stāstus. „Ja ēdienreizi laiku izmantosim interesantām

sarunām par bērnam aktuālām tēmām, attiecības ievērojami uzlabosies.”

PRET PROTESTU AR SARUNĀŠANU

Vecākiem jābūt gataviem, ka jauni ierosinājumi var izraisīt protestus, tāpēc jāapbruņojas ar pacietību: „Sākumā bērni centīsies pārbaudīt, cik noturīga jaunā tradīcija ir. Ja no noteikumiem atkāpsieties, mazie dumpinieki ātri sapratīs, ka ar jums var manipulēt.”

Jācenšas ar bērnu sarunāt: „Klau, pamēģināsim vienu mēnesi, un tad redzēs, kā būs.” Sarunā jāuzsver, ka tas ir kompromiss, jo arī vecāki no zilajiem ekrāniem atteikušies.

PIRMS 20 GADIEM UN TAGAD

„Bez riteņbraukšanas nevaru”

2000. gada februārī pasākumā *Jaunatnes sporta laureāts '99* par labiem rezultātiem godināts Kuldīgas riteņbraucējs OĻEGS MEĻEHS, gada balvu viņam pasniedza tolaik viens no spēcīgākajiem vīriem valstī Raimonds Bergmanis. Šodien Oļegs ir riteņbraukšanas treneris un nodarbības vada Ķekavā, Baldonē un Rīgā.

1999.–2000. gadā riteņbraucējs augstvērtīgus rezultātus dažāda mēroga sacensībās tikai sāka sasniegt. Profesionālajā sportā viņš brauca sešus gadus, bet punktu karjerai pielika neveiksmīgais kritiens sacensībās Itālijā. „Sapņus riteņbraukšanā neizdevās īstenot,” atzīst O.Meļehs. „Pirms divdesmit gadiem citi trenēja mani, šodien trenera lomā esmu es. Šis ir mans sirds darbs – bez riteņbraukšanas es nevaru.”

Sportista gaitām punktu O.Meļehs pielicis 2015. gadā, kad darba dēļ treniņiem trūcis laika un pēc 20 gadu braukšanas tā arī apņikusī. „Pēdējo reizi uz riteņa kāpu pirms pāris nedēļām. Sāku just, ka atkal gribas braukt arvien vairāk. Varbūt arī tādēļ, ka audzēkņi kļūst stiprāki un man kļūst grūtāk turēties viņiem līdzās.”

JĀMEKLĒ ĪPAŠAIS ĀKIS

O.Meļehs pārlicināts: ja nebūtu divu sportā iegūto īpašību – neatlaidības un disciplīnas –, dzīve būtu iegrozījies citā virzienā. „Kad sacensībās Itālijā nokritu, bija garš ceļš, lai pēc tam atrastu savu vietu un sāktu parasta cilvēka dzīvi. Līdz tam dzīvoju citādāk, un Latvijā biju maz. To, ko man iemācīja treneri, cīņubiedri un sacensībās piedzīvotais, tagad ieguldu savos audzēkņos. Sporta skola iedeva bāzi gan sportā, gan dzīvē.” Oļegs trenē bērnus no sešiem līdz 12 gadiem, arī jauniešus un neliedz padomus pieaugušajiem. „Mazajiem ir svarīgi iemācīt pareizi braukt, tehniski nokāpt, nolēkt. Jāmāk riteņi pārvaldīt. Kā treneris vēlos, lai audzēkņiem būtu arī disciplīna un vēlme tie-

Pasākumā *Jaunatnes sporta laureāts '99*.

Vēl sacensībās startējot.

Oļegs Meļehs ar dzīvesbiedri Sibillu Sarmu un meitu Virdžīniju.

Viņi cīnās, un par viņiem prieks. Gribētos domāt, ka sporta sistēma valstī mainīsies un tas atdzīvinās riteņbraukšanu ne tikai amatieriem, bet arī potenciālajiem sportistiem. Tāpat ticu, ka ar šo sporta veidu gribēs nodarboties bērni. Jā, tas ir grūti, var būt arī smagi kritieni, bet var piedzīvot daudz skaistu momentu.”

ties augšup. Mūsdienās viņiem nedaudz pieplakusi vēlme cīnīties pašu spēkiem. Daudz blakus apstākļu sniedz dažādas iespējas: vecāki ved ceļojumos, nodrošina mācības ārzemēs, riteņi vienkārši nopērk. Manā laikā tas bija mērķis, sapnis, par ko cīnījies. Šodien jāmeklē tas īpašais āķis, ar ko audzēkņi motivēt.

Vēl trenera darbā kārtīgs āķis ir... vecāki. Viņi ir klāt visur! Dažbrīd aizraujas ar pārmērīgām rūpēm, nejut, ka bērns nostādīts *gūstekņa* lomā. Nodarbībās it kā strādā treneris, bet, izrādās, to dara arī tētis vai mamma. Bērns visus cenšas uz klausīt, bet kādā brīdī tā visa ir par daudz, un viņam apņik trenēties un klausīties padomus un komentāros no visām pusēm. Rezultātā – zaudēta vēlme darbo-

ties. „Gribētos, lai vecāki mēģina uzticēt bērnus mums. Kā tēvs to saprotu – vecāki vēlas, lai bērns ir laimīgs, lai ir labākais. Mana meita apmeklē baleta nodarbības – viņai ļoti patīk un izdodas. Deviņos vakarā, atnākot mājās, meita uzliek Čaikovska mūziku un dejo vēl. Ļauju attīstīties, viņas pedagoga darbā nejaucos, jo neesmu bijis baletdejojotājs. Varu meitai emocionāli palīdzēt pirms koncerta, kad ir uztraukums. Svarīgi, lai nodarbību un sacensību nav par daudz.”

IZVEIDO BIEDRĪBU UN KOMANDU

O.Meļehs nodibinājis biedrību *MB Sport*. Tās mērķis ir palīdzēt attīstīt riteņbraukšanu, atbalstīt bērnus un jauniešus: „Pagaidām gan ir sarežģīti, jo mainīts li-

kums par ziedojumiem. Tas rada galvassāpes, bet cīnīšos tālāk.” 2016. gadā Oļegs izveidojis arī riteņbraukšanas komandu *Gaismas maģija – EMU*, kas amatieru rangā uzvarējusi. Viņš uzskata: saliedēta komanda, strādājot taktiski pareizi, var cīnīties ar citām spēcīgākajām Latvijas komandām.

SITUĀCIJA – BĒDĪGA

Bet situācija riteņbraukšanā esot bēdīga, un par to sāpot sirds. „Pēc 18 gadu vecuma riteņbraucējam īsti nav, kur iet. Manā laikā, no junioriem pārejot uz U23 grupu, ar valsts izlasi kopā trenējāties un braucām uz sacensībām. Tas bija atspēriena punkts. Man paveicās, jo junioru vecumā bija ļoti rezultāti, sevi pierādīju pasaules līmenī. Šodien mums ir trīs topa braucēji.

ATPŪTA – VĪRU DARBI

Brīvo laiku Oļegs cenšas pavadīt ar ģimeni: „Man patīk būt dabā, pie jūras. Pagājušogad ar dzīvesbiedri un meitu ceļojām pa Itāliju. Ļoti laba relaksācija ir vīru darbi: kaut ko skrūvēt, zāģēt, skaldīt malķu. Dzīvesbiedrei Smiltenes pusē ir liela privātmāja, tur plauju zāli. Rudenī būvējām garāžu. Galva pilnībā atbrīvojas no domām, pēc tam ir patīkams nogurums. Būtišķi ir pavadīt laiku ar bērnu. Eju uz baleta izrādēm, jo meitai patīk. Kopā arī vingrojam.”

Pēdējos divus gadus Oļegam reti izdevies atbraukt uz Kuldīgu. Tajās reizēs viņš dodas ciemos uz sporta skolu pie treneriem Agra Kimbora un Mareka Maļinovska.

Inta Jansone
Oļega Meļeha arhīva foto

NOVUSS

Spēlē cilvēki ar īpašām vajadzībām

Kuldīgas atklātajā novusa čempionātā cilvēkiem ar īpašām vajadzībām daudz balvu sev līdzī aizveduši tukumnieki – gan vīriešu, gan sieviešu konkurencē.

Sacensības rīkojusi Kuldīgas novada invalīdu biedrība *Tu vari!*, pastāstīja vadītājs Igors Serdjukovs. Startējuši 18 dalībnieku, arī no Jelgavas un Tukuma. Vienīgi kuldīdzniecei Vilmai Gregorei izdevies izcīnīt 1. vietu sievietēm. 2. vieta Karinai Ostapenko, 3. – Elgai Melngaiļei (abas no Tukuma). Vīriešiem 1. vietu ieguvis Madars Zālītis (Tukums), 2. – jelgavnieks Sergejs Kitovs, 3. – tukumnieks Juris Zilgalvis.

Inguna Spulenece
Igora Serdjukova arhīva foto

Kuldīdznieks Igors Serdjukovs (pa labi) novusā pret tukumnieku Arti Kalncienu. Rezultātā Igors sestais, Artis – septītais.

PĀRDOD

MĀJU Kuldīgā. Tālr. 25910700.

VIRTUVES IEKĀRTU. Lietota, 100 eiro. Tālr. 28246942.

Kverneland **ARKLU** un kultivatoru. Tālr. 29752090.

Lietos **DISKUS** ar riepām 5 x 112. Tālr. 26947627.

Pārtikas un lopbarības **KARTUPEĻUS.** Tālr. 29782600.

Dažādus **GRAUDUS.** Tālr. 29568938.

Sivēnmātes **GAĻU.** Tālr. 26670120.

CŪKGAĻU. Tālr. 26260392.

Kvalitatīvas bērza **BRIKETES** bez jebkādiem piemaisījumiem, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 125 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Sausu, skaldītu meža **MALKU.** Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tālr. 26760065.

Sausu, skaldītu **MALKU.** Tālr. 29752090.

Ar piegādi pārdod meža **MALKU**, garums 3 m. Tālr. 29249578.

Lapkoku **MALKU.** Tālr. 29883311.

MALKU: klucīšos vai skaldītu, kravā 8 m³. Tālr. 26539164.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 27811870.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

VĒLAS NOMĀT

Lauksaimniecības **ZEMI** Skrundas novadā vai pārku. Tālr. 29752090.

IZIRĒ

Plašas **BIROJA TELPAS** vecpilsētā, Liepājas ielā 25, 299,00 eiro + PVN. Tālr. 29578966.

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 25669128.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglās automašīnas. Tālr. 26104984.

Pērk visu veidu remontējamus **TRAKTORUS,** kā arī kravas mašīnas un autokrānus un visu veidu lauksaimniecības tehniku. Tālr. 26100137.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī aprūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsmas visā Kurzemē. Kārtojot dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena no 1000 līdz 10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

Lapkoku **CIRSMAS.** Tālr. 27811870.

Oša, ozola **ZĀGBALĶUS** krautuvē. Tālr. 29428876.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS.** Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA *Kurzemes Gaļsaimnieks* – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES.** Tālr. 63454845, 29427543, 26569362.

Briežu **RAGUS.** Brauc pakaļ. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS.** Tālr. 22728888.

Veclaiku **MONĒTAS,** nozīmes, pulksteņus, porcelānu, vācu militāriju u.c. Tālr. 26864735.

Dārgi pērk apaļas un ovālas necaurspīdīga **DZINTARA** krelles. Tālr. 20323336.

Kuldīgas rajona invalīdu biedrības valde aicina biedrus uz

GADA ATSKAITES SAPULCI

11. martā 11.00 Mārtiņzālē, Pilsētas laukumā 4.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties A kursiem Kuldīgā. Sākums 2. martā. Sīkāka informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

AUTOELEKTRIKI, signalizācijas, ABS, DPF, imobilizācija, diagnostika un remonts. Tālr. 29242556, merano.lv.

Jauns **AUTOSERVISS** Skrundā, Raiņa ielā 28a. Tālr. 26296647.

Veselības centrā Kuldīgā, Ventspils ielā 12, pirmajā stāvā darbu atsāk **ZOBU HIGIĒNISTS.** Strādājam katru darbdienu no 15.00 līdz 18.00. Bērniem līdz 18 gadiem pakalpojums bez maksas. Tālr. 20278499, 63350410.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

JUMTA REMONTS un maiņa, fasādes restaurēšana un siltināšana, iekšdarbu pakalpojumi, materiālu piegāde. Tālr. 26269909.

IEKŠDARBI un citi celtniecības darbi. Tālr. 27407859.

Ēku siltināšana ar **BERAMO VATI.** Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tālr. 25624247.

ELEKTROINSTALĀCIJAS montāža, maiņa, elektromotoru pārtīšana un remonts. Tālr. 26279280.

DATORU apkope un remonts. Tālr. 26669624, 29242556.

SADZĪVES TEHNIKAS remonts izbraukumā. Tālr. 27501427.

28. februārī 18.00 klubā *Rumbiņa* d/b *Rumba* biedru **SAPULCE.** Tālr. 29374414.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA.** Tālr. 28358514.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai. Tālr. 29150380, 26458900.

Piedāvāju **EKSKAVATORA** pakalpojumus. Jauna tehnika, pieredzējuši operatori. Tālr. 26104471.

DZIĻURBUMI pēc zviedru tehnoloģijas. Tālr. 29251774.

Tīra **AKAS.** Tālr. 27448331.

LĪDZJŪTĪBAS

Tu uzkāpi augstumā, atvedi gūstekņus, ņēmi dāvanas no cilvēkiem, un arī atkritējiem jādzīvo pie Dieva, Tā Kunga.
/Psalms 68:19/

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dainas Tāfelbergas ģimenei, AIGARU mūžībā aizvadot.
Kuldīgas Sv. Katrīnas draudze

Ziemeļi, pieklusti šobrīd mazliet, Balts cilvēks uz baltu mūžību iet.
/V.Aizupe./

Izsakām līdzjūtību Dainai un meitām, AIGARU TĀFELBERGU mūžībā pavadot.
Kaimiņi Annas ielā 6: Larisa, Irēna, Valērija, Zigis un Ilze

Bet reizēm, kaut grūti to saprast, Viss vienā mirklī var iert.
/Z. Purvs./

Izsakām dziļu līdzjūtību Ancei, tēvu zaudējot.
Elvi kolektīvs

Viss satīts nu kamolā ciešā, Kur katrai dienai mežgls siets. Tā pavediens tīnīs no dienas dienā, Līdz mūžības sliekšnis sniegts.
/M.Jansone./

Mūsu līdzjūtība Skaidrītei, no māsas atvadoties.
Ventavieši un diriģente

Man bija jāiet. Vējš pacēla dvēseli, nesa...
/Ē.Krasta./

Skaidrīt, mūsu līdzjūtība māsu aizsaulē aizvadot.
Kolēģes no bijušā SĒUA

Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba, Kad dziļi, dziļi daudzām sirdīs sāp.
/O.Skuja./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, no GUNTA EZERKALNA atvadoties.
Kaimiņi Jansoni

Ir skumjas, kas acīs asaras rieš, Ir atmiņas, kas visu dzīvi silda.
/A.Skujīņa./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Ezerkalnu ģimenei, dēlu GUNTI zaudējot.
Kaimiņi no *Plostniekiem* un *Misiņkalniem*

Tas visskumjākais brīdis, kad mīļa sirds Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un stājas, Tad zvaigznes pie debesīm asarās mirkst
/Z.Mauriņa./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību GUNTA EZERKALNA ģimenei, viņu pāragri zaudējot.
SIA *Mars* kolektīvs

Ne rokas aptvert var, ne sirds, Ne prāts.
/Ā.Elksne./

Skumju brīdī esam kopā ar Ezerkalnu ģimeni, dēlu zaudējot.
Alda, Ivars

Es būšu visur... Kā rasa ziedos, Kā smarža kokos, Kā vēsma baltās ābelēs.
/A. Eglītis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ezerkalnu ģimenei, no GUNTA atvadoties.
Krašņi un Rozevski

Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek, Un atmiņas kā krāšņs zieds.
/J. Silazars./

Izsakām līdzjūtību Arnim Kalniņam ar ģimeni, mammu mūžībā pavadot.
Sanita, Inga, Liene, Linda, Inese, Iveta

Pārtrūks un izirs... un velti sirds taujā, Brīdī kā rūgto vērst saldākajā.
/F.Bārda./

Skumjās paziņojam, ka **AIGARA TĀFELBERGA** (08.06.1961. – 11.02.2020.) pavadīšana zemes klēpī notiks 21. februārī 13.00 no Kuldīgas Meža kapu kapličas uz Meža kapiem.
Tuvinieki

4. martā 10.00 Kuldīgas novada Rumbas pagasta *Vallēs* SIA *Sertifikācijas un testēšanas centrs* sadarbībā ar SIA *Eurorisk* organizē *zaļās lapiņas* semināru **Bioloģiskās lauksaimniecības uzņēmumu sertifikācija, tehnikas vērtēšana un risku apdrošināšana.** Dalība seminārā bez maksas.
Pieteikties, rakstot e-pastā: macibucentrs@stc.lv vai pa tālr. 28810789, 64130009, www.stc.lv.

Biedrība Integrācijas centrs „Atvērtās durvis” rīko sociālās un garīgās attīstības projektu *Gaisma pasaulei* un **piedāvā palīdzību – pārtiku – grūtībās nonākušām ģimenēm ar bērniem un pensionāriem.** Pieteikties var, zvanot vai sūtot īsziņu pa tālr. **29682802,** vai aizpildot anketu www.atvertasdurvis.lv.

PĒRKAM

* *Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa;*

* *Papīrmalku ostās: (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)*

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestīgošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

FEBRUĀRA ERUDĪTS

Kādu amatu un cik gadus pirms Skrundas novada pašvaldības tūrisma un uzņēmējdarbības atbalsta centra vadītājas amata pildījusi Aivita Staņeviča?

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz **24. februāra 11.00** sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

Atbilde:
83 cilvēki Kuldīgas Mākslas namā saņēma barikāžu dalībnieka statusa apliecības.
Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Jānis Kviesis, Daina Gerente, Gunta Grundmane, Lilija Baukše, Velta Višņevska, Daina Brūkle.

PA ISTAM GARŠĪGI
Konkursu atbalsta
Sarlote.

VĀRDADIENAS

No 22. līdz 29. februārim
 22. Ārija (2351), Rigonda (121), Adrians (2642), Adriāna (355), Adrija (427)
 23. Haralds (1622), Almants (71)
 24. Diāna (9110), Dina (1917), Dins (169)
 25. Alma (551), Annemarija (115)
 26. Evelīna (3432), Mētra (78), Aurēlija (155)
 27. Līvija (1413), Līva (2516), Andra (1172)
 28. Skaidrīte (3613), Skaidra (146), Justs (220)
 29. –
Populārākie: Diāna un Adrians.

Kompromiss starp krievu un latviešu vārdu

Adrians Žerebcovs, Kuldīgas veikala *Meistars* konsultants:
 – Tēvs sacīja, ka tas bijis kompromiss starp krievu un latviešu vārdu. Viņš ir krievs, mamma – latviete, tādēļ izvēlējušies ne vienai, ne otrai tautībai raksturīgu, lai labi skan abās valodās. Pēc izcelsmes tas ir pārveidots Adrijas iedzīvotāja adrijieša nosaukums. Interesanti, ka, pārvedot mani no dzemdību nodaļas, vecāki pārcēlās uz jauno dzīvokli. Izrādījās, ka tur vienu stāvu virs mums dzīvo vēl viens puika ar tādu vārdu – Adrians Dravnieks. Līdz 30 gadiem vairāk nevienu vārdabrali nezināju. Tas bija retums. *Kurzemnieks* mūs ir intervējis, kā jūtamies, ka tāda reta vārda īpašnieki esam kaimiņos. Sarūgtina tas, ka pēdējos gados šis vārds dots daudziem puikām, tādēļ tas zaudē unikalitāti. Mans vārds ķengāšanai nepakļaujas – grūti kaut ko izdomāt. Reiz kāds vecāks cilvēks tikai jokojoši noprastīja, vai Adrians ir tas pats, kas Kukuvas. Ar sievu Eleni arī bērniem devām retus vārdus: meitai Hermīne, dēlam Amadejs.

JOKI

– Kurā profesijā ir visvairāk profesionāļu?
 – Tādā, kurā ir dabiska neprofesionāļu atsijāšana. Tie ir, piemēram, sapieri.

Izlasījis Agatas Kristi romānu, policijas izmeklētājs sāka bažīties, vai slepkava nav viņš pats, jo viņu pilnīgi noteikti netur aizdomās.

PAZUDIS

Pazudis **MELNS TAKSĪTIS** ar brūnu siksnīņu. Atradējam lūgums zvanīt pa tālr. 29162776 vai 29103658.

KONCERTZĀLE LATVIJA

Mana tautasdziesma

Koncerts bērniem un jauniešiem.

Latviešu tautasdziesmas oriģinālās aranžijās izpilda Annija Putniņa (balss), Ilona Dzērve (balss), Miks Dukurs (balss), Laima Jansone (kokle), DJ Monsta, Jēkaba Nīmaņa Festival Band, Karīna Bērziņa (koncerta vadītāja) un Siguldas deju grupa Gunas Brižas vadībā.

5.03. 13:00 | Lielā zāle

www.konzertzalelatvija.lv
 f/Latvijahall @Latvijahall

LOGI UN DURVIS *Ziemas cenas logiem!* Akcija līdz 29.02.2020.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
 Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

KUREKSS SIA

PĀRDOD DAŽĀDA IZMĒRA UN KVALITĀTES ZĀGMATERIĀLUS

"Graudupi", Tārgales pagasts, Ventspils novads

Darbdienās: 8:00 - 17:00
 S., Sv.: brīvs

Dainis Kūla - 29113913
www.kurekss.lv

VIKA SIA «Vika Wood» kokzāģētava **PĒRK egles un priedes zāģbalkus.**

Stākā informācija pa tālruni **26443376**.
 Papildu informācija www.vikawood.lv.

MEŽA ĪPAŠNIEKIEM!

Turpinoties mežizstrādei nelabvēlīgiem laika apstākļiem, daudzi pircēji mežus vēlas iegādāties ar atlikto maksājumu. Neskatoties uz to, vai mežizstrādi ir iespējams uzsākt uzreiz vai pēc pusgada, Stiga RM piedāvā veikt samaksu par mežu vai cirsmu jau līguma slēgšanas dienā. Stiga RM ir bērza saplākšņa ražotājs un kā tiešais pārstrādātājs piedāvās jums augstāko cenu, īpaši par bērza cirsmām. Vairāk informācijas pa tālruniem **26663307, 28660202** vai rakstot uz e-pastu: birojs@stigarm.lv

Stiga RM nesola, bet dara!

STIGA RM meža spēks

PĀRDOD viegli uzstādāmas SILTUMNĪCAS:

2 x 3 m – 140 EUR
 3 x 4 m – 180 EUR
 3 x 6 m – 220 EUR
 3 x 8 m – 265 EUR

Ar izturīgu armēto plēvi. Piedāvājam arī polikarbonāta siltumnīcas. Aizvedīsim.

T. 27848667.

VIETĒJAIS MEŽIZSTRĀDES UZŅĒMUMS

PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS, CIRSMAS, AUGOŠUS KOKUS

283 688 38 261 299 19
info@lmu.lv www.lmu.lv

LAIKA PROGNOZE

Vējš turpināsies

Pēc mēneša būs sācies kalendārais pavasaris, arvien vairāk jūtama saule, tomēr ziema, kas meteoroloģiski tā arī neiestājās, nemīlīgu laiku turpinās ar stipru vēju. Kā vēsta sinoptiķi, pēc jaukās ceturtdienas nedēļas nogalē Latviju sasniegs kārtējais Atlantijas ciklons, kura dēļ vējš kļūs spēcīgs un gaidāmi nelieli postījumi. Nepatīkamākā būs sestdiena, kad debesis apmāksies, būs gan lietus, gan slapjš sniegs. Svētdien vējš joprojām pūtīs brāzmaini, bet vairs ne tik stipri un atkal dažbrīd parādīsies saule, izkonkurējot nokrišņus.

Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs prognozē, ka brīvdienās un nākamās nedēļas sākumā Kurzemē gaisa temperatūra nenokritīs zemāk par +2 grādiem naktīs, bet dienās būs ap +6. Nakts no pirmdienas uz otrdienu gan var būt vēsa, jo meteoroloģiskās stacijas Kurzemē (izņemot pašu piekrasti) rāda mīnus – no viena līdz diviem. Tad valdošo dienvidrietumu vai rietumu vēju uz brīdi nomainīs ziemeļrietenis. Otrdien un trešdien temperatūra būs +4 un +6 grādi, vakaros un naktīs kļūs vēsāk.

Daina Täfelberga

Jaunami arī portālā www.kurzemnieks.lv!

ATJAUNO VĀNNU EMALJU.

Tālrunis **20605520.**